

Η επανέκδοση της εφημερίδας μας

ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΣΤΟ ΠΑΛΑΙΧΩΡΙ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΔΕΚ ΚΑΙ ΕΔΕΝ

Η ΕΡΕΥΝΑ της αστυνομίας στα γραφεία του Σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ και της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ στο Παλαιχώρι, καθώς και στα σπίτια στελεχών της ΕΔΕΝ και ΕΔΕΚ στο πιο πάνω χωριό είναι ένα γεγονός που δεν μπορεί να άφθεθεί απαρατήρητο και ασχολίαστο. Ειδικά, όταν ληφθεί υπόψη πως οι έρευνες έγιναν σχεδόν άμεσα μετά από όμιλία που οργάνωσε εκεί η Σ. Ν. ΕΔΕΝ στα πλαίσια της εκστρατείας διαφώτισης του λαού σχετικά με το θέμα της διζωνικής όμοσπονδίας.

Η αντιδιζωνική εκδήλωση της ΕΔΕΝ στις 11 Ιουνίου στο Παλαιχώρι φαίνεται ότι ανησύχησε τα όργανα του κράτους που έσπευσαν να διεξαγάγουν έρευνες λίγες μέρες μετά σε σπίτια μελών της ΕΔΕΝ και ΕΔΕΚ καθώς και στα γραφεία του κόμματος, χωρίς μάλιστα ένταλμα από δικαστήριο. Η σημασία των έρευνων δεν μπορεί να υποτιμηθεί. Σε μια εποχή που ο Κλίφφορντ ετοιμάζεται να ξαναέλθει στην Κύπρο και με το πρόσχημα της εκλογής του διαλλακτικού Έτζιελντ να ασκήσει ακόμα περισσότερη πίεση για επιβολή λύσης, η μόνη δύναμη που τάχθηκε ανοιχτά ενάντια στη διζωνική ήταν το Σ. Κ. ΕΔΕΚ και η Σ. Ν. ΕΔΕΝ. Οι μηχανισμοί του κράτους κινήθηκαν ενάντια στην ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ γιατί αναγνωρίζουν πως μόνο οι οι δυνάμεις αυτές θα αντιταχθούν στη λύση της διζωνικής. Είναι για αυτό που οι έρευνες τούτες έχουν τεράστια πολιτική σημασία.

Η αντίδραση στο φασιστικό πραξικόπημα.

Τέτοιες ενέργειες δεν πρόκειται να κλονίσουν τα στελέχη και τα μέλη της ΕΔΕΝ. Ούτε πρόκειται να καμφθούν ή να υποκύψουν σε οποιαδήποτε προσπάθεια έκφοβισμού. Οι θέσεις της οργάνωσης μας στο ζήτημα του απελευθερωτικού αγώνα είναι ξεκάθαρες, καθώς και η θέση μας σχετικά με τις πρόσφατες προτάσεις που προνοούν διζωνική ή διπεριφερειακή όμοσπονδία. Καμμία δύναμη δεν μπορεί να μας εκφοβίσει και να μας αποτρέψει από το να αγωνιστούμε ενάντια σε εκείνα που θεωρούμε λανθασμένα.

Είναι γνωστό ότι η αντίδραση επιθυμεί τη γρήγορη λύση του Κυπριακού έστω κι αν το θα σημαίνει την υποχώρηση και την ουσιαστική διχοτόμηση της Κύπρου. Τα συμφέροντα της οικονομικής ολιγαρχίας δεν συμβιβάζονται με τον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, γιατί η οικονομική ολιγαρχία είναι αντικειμενικά συνδεδεμένη με τον ιμπεριαλισμό. Γι' αυτό συνεχώς επινοεί σωτήρες, Κάρτερ, Κλίφφορντ, ΕΟΚ κλπ., τους εκπρόσωπους δηλαδή του ιμπεριαλισμού, εκείνους που έχουν καταστρέψει την Κύπρο.

Η αντίδραση τώρα, με τη

δήθεν διαλλαχτικότητα του Έτζιελντ προσπαθεί ακόμα μια φορά να περάσει τη γραμμή της υποχώρησης. Και ξέρει πως οι δυνάμεις της ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ είναι σαφέστατα τοποθετημένες ενάντια στη γραμμή της υποχώρησης. Και είναι μέσα σε τούτα τα πλαίσια που έγιναν οι έρευνες, πιθανότατα σαν απόπειρες έκφοβισμού.

Ο λαός πρέπει να επαγρυπνεί. Οι ένδειξεις είναι πως η αντίδραση ενεργοποιείται για να θέσει σε εφαρμογή τα σχέδιά της. Έχουμε πληροφορίες πως μέλη της ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ παρακολουθούνται.

Και δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος να παρακολουθούνται από το ότι οι κύκλοι της αντίδρασης βλέπουν την ΕΔΕΝ και ΕΔΕΚ σαν εμπόδιο στα σχέδια τους.

Το εργατικό κίνημα δεν έχει τίποτα να κερδίσει από τον διαχωρισμό έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Μόνο οι ιμπεριαλιστές έχουν κέρδος από μια τέτοια κατάσταση. Και η ΕΔΕΝ είναι μέρος του εργατικού κινήματος. Καμμία προσπάθεια της αντίδρασης δεν πρόκειται να εκφοβίσει την οργάνωσή μας.

Η οργάνωσή μας θα συνεχίζει να διοργανώνει αντιδιζωνικές εκδηλώσεις, και θα συνεχίσει να διαφωτίζει το λαό για τις επιπτώσεις μιας διζωνικής λύσης, γνωρίζοντας πως οι ενέργειές μας ένοχλούν την αντίδραση. Τα σχέδια της ολιγαρχίας δεν θα περάσουν χωρίς ενόχληση. Καμμία τρομοκρατική ενέργεια δεν πρόκειται να μας κάνει να σταματήσουμε τον αγώνα.

Το περασμένο φθινόπωρο η έκδοση της Σοσιαλιστικής Έκφρασης διακόπηκε μετά από μια αγωνιστική παρουσία εννιά περίπου μηνών στον Κυπριακό χώρο. Στην περίοδο της έκδοσής της η Σ.Ε. προσπάθησε να δώσει στην Κυπριακή νεολαία μια στοιχειώδη πληροφόρηση για τις Κυπριακές και τις παγκόσμιες εξελίξεις και να αναλύσει την αλληλοσύνδεση και τη σημασία τους.

Οι δυσκολίες που παρουσιάζονται για την έκδοση ενός επαναστατικού νεολαιίστικου εντύπου είναι πολλές. Πάνω απ' όλες οι οικονομικές. Οι περιορισμένοι πόροι που διαθέτει η οργάνωσή μας δεν επιτρέπουν την χρησιμοποίηση επαγγελματικού συνταχτικού προσωπικού και έτσι αναγκαστικά περιοριζόμαστε στην εθελοντική δουλειά. Αυτό ακόμα σημαίνει πως οι συντάχτες της Σ.Ε. πρέπει να θυσιάσουν πολύτιμο χρόνο που θα μπορούσαν να προσφέρουν στην οργάνωση.

Ωστόσο η έλλειψη της Σ.Ε. άφησε ένα τεράστιο κενό. Έλειψε ένα θήμα ανάλυσης, προβληματισμού και συζήτησης. Έλειψε μια νεολαιίστικη φωνή που αγαλιάστηκε με αγάπη όχι μόνο από την νεολαία αλλά και από πλατύτερα στρώματα της Κυπριακής κοινωνίας. Έλειψε προπαντός ένας αγωνιστικός κριτικός που έδινε πνοή στην οργάνωση, που έδενε τα μέλη της στην προοπτική της απελευθέρωσης από τους κατακτητές και τους εκμεταλλευτές.

Η επανέκδοση της Σ.Ε. γίνεται μέσα σε δύσκολες συνθήκες. Η κατάρρευση της νέας φάσης των ένδοκυπριακών συνομιλιών, τα αποτελέσματα των Τουρκικών εκλογών και το τέλος της Καρτερικής πανίκιας άφησαν το λαό μπροστά σε νέο αδιέξοδο, απροετοίμαστο για να το αντιμετωπίσει. Ήδη η διπλή προοπτική της διχοτόμησης και της διπλής ένωσης αρχίζει να παίρνει σάρκα και οστά και — δυστυχώς — να φαίνεται αδύνατη ή αντιμετώπιση της.

Δεν πρόκειται να καλύψουμε τις αδυναμίες μας με μεγάλα λόγια. Η Σ.Ε. φιλοδοξεί να αποτελέσει τον πόλο συσπείρωσης των πιο αγωνιστικών στρωμάτων της Κυπριακής νεολαίας για να δώσουν την μάχη ενάντια στην ήττοπάθεια και την υποταγή στον ιμπεριαλισμό. Η έκβαση της μάχης δεν θα εξαρτηθεί μόνο από μας. Εμείς θα δώσουμε αυτό που μπορούμε. Θα αγωνιστούμε ενάντια σε πολύ ισχυρότερο εχθρό με μόνο μας όπλα τις ιδέες μας, την Μαρξιστική ανάλυση, την απόλυτη πίστη μας στη δύναμη των μαζών.

Η Σ.Ε. απευθύνεται στους νέους εργάτες, τους μαθητές, τους φοιτητές. Στόχος της είναι να αναλύσει τα καθημερινά προβλήματα που απασχολούν την νεολαία, να συζητήσει τις προοπτικές και τη λύση τους μακριά από πρόσκαιρες σκοπιμότητες και περιορισμούς. Να προχωρήσει κάτω από την επιφάνεια, στις πραγματικές ρίζες τους — τις αντιφάσεις ενός γερασμένου καπιταλισμού. Να συνδέσει τους προβληματισμούς του Κύπριου νέου με την πορεία της παγκόσμιας ιστορίας.

Οι προοπτικές της επανάστασης στην περιοχή μας ίσως να φαίνονται απογοητευτικές. Η αντίδραση φαίνεται πανίαχυρη, ο ιμπεριαλισμός παντοδύναμος. Πίσω όμως από το επιβλητικό προσωπείο κυριαρχεί πανικός. Στην Αφρική ο ιμπεριαλισμός δέχεται το ένα χτύπημα μετά το άλλο. Στην Ευρώπη η εργατική τάξη ετοιμάζεται για την αναμέτρηση με το σύστημα. Στην Λατινική Αμερική εξαφανίζεται και η τελευταία προσποίηση δημοκρατίας. Στην ίδια την Αμερική παρουσιάζονται τα πρώτα συμπτώματα αντιπαράθεσης. Ο ιμπεριαλισμός περνά μια περίοδο υποχώρησης. Μπορεί ακόμα να δώσει θανάσιμα χτυπήματα αλλά έχει πάψει να αποτελεί τον αήττητο γίγαντα των περασμένων δεκαετιών.

Μέσα σε αυτό το παγκόσμιο πλαίσιο η Σ.Ε. θα προσπαθήσει να βάλε τα χέρια της στους τύπους των ύλων του Κυπριακού και να βρει τα καθήκοντα της Κυπριακής νεολαίας. Η πορεία είναι δύσκολη, αλλά ο στόχος μεγάλος...

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ

Μετά από μισό σχεδόν αιώνα φασιστικής διακυβέρνησης ο Ισπανικός λαός βρίσκεται σήμερα μπροστά σε μια Βουλή που θγήκε μέσα από εκλογική ανάμετρηση. Αναμφίβολα οι περιορισμοί που προσφέρει η «δημοκρατία» στην Ισπανία είναι περισσότεροι από τις ελευθερίες. Αυτό όμως δεν αλλοιώνει την ιστορική σημασία των εκλογών σαν σταθμού στον αγώνα του Ισπανικού λαού.

Αυτή η εφημερίδα παρακολούθησε την εξέλιξη των γεγονότων στην Ισπανία όσο κανένα άλλο διεθνές πρόβλημα. Κι αυτό γιατί η αποσύνθεση του φρανκισμού δημιουργούσε τις συνθήκες για τρομακτική άνοδο του εργατικού κινήματος και έφερνε κοντά επαναστατικές προοπτικές για τη χώρα. Μια τέτοια πρόβλεψη βασιζόταν στην διαπίστωση πως ο Ισπανικός καπιταλισμός δεν θα μπορούσε να λύσει τα βασικά προβλήματα που μαστίγαν την χώρα και με την κατάρρευση της φρανκικής απολυταρχίας ή εργατική τάξη θα εκμεταλλευόταν την κάθε μικροελευθερία για να ανεβάσει το επίπεδο του αγώνα της. Ο «δημοκρατικός» Ισπανικός καπιταλισμός δεν ήταν παρά μια βραχύχρονη ύπαρξη που θα οδηγούσε σε

ταξικές συγκρούσεις ανάλογες με τις συγκρούσεις του 1931-39.

Η ανάλυση των γεγονότων στην Ισπανία από την εφημερίδα μας διακόπηκε με την αναστολή της έκδοσής της το περασμένο φθινόπωρο. Από τότε πολλά έχουν συμβεί στην Ισπανία. Η διαμάχη μέσα στην άρχουσα τάξη έχει σχεδόν κριθεί σε βάρος των αδιάλλακτων φρανκικών και υπέρ των «μεταρρυθμιστών». Η Κυβέρνηση του πρωθυπουργού Σοάρες προχώρησε στην διεξαγωγή εκλογών, νομιμοποίησε το Κομμουνιστικό Κόμμα και κατάφερε να αποφύγει αποφασιστική σύγκρουση με την εργατική τάξη. Κατάφερε τέλος να κερδίσει τις εκλογές διατηρώντας την δψημίδα «φιλελεύθερη» κυβέρνηση.

Τέτοιες επιτυχίες όμως

δεν αλλοιώνουν καθόλου την πιο πάνω ανάλυση. Αντίθετα τα ίδια τα αποτελέσματα των εκλογών δείχνουν ξεκάθαρα πως

Φελίπε Γκονζάλες (ΠΣΟΕ)

η Ισπανία προχωρεί γοργά στο δρόμο των ταξικών συγκρούσεων με άπιστευτα ευνόικες συνθήκες για την εργατική τάξη. Τα εργατικά κόμματα εξασφάλισαν περισσότερο από 30% των ψήφων παρά την προσπάθεια εκβιασμού της λαϊκής θέλησης από την προπαγάνδα της δεξιάς («μεταρρυθμί-

σεις ή φασισμός»).

Η άπουχία του Σοάρες να εξασφαλίσει απόλυτη πλειοψηφία στη Βουλή αναπόφευκτα θα οδηγήσει την κυβέρνηση σε μια σειρά ενεργειών που θα δείχνει καθημερινά στον Ισπανικό λαό τη φύση της. Ο Σοάρες θα στραφεί για συνεργασία σε άλλους κοινοβουλευτικούς σχηματισμούς που ασφαλώς θα προσπαθήσουν να επιβάλουν τους δικούς τους όρους. Τέτοιοι σχηματισμοί είναι τα χωριστικά κόμματα των Βάσκων και της Καταλωνίας, γιατί είναι άπληστο να διακινδυνεύσει μια συνεργασία με τους φρανκικούς του Μανουέλ Φράκα. Οι απαιτήσεις και τα παζαρέματα γύρω από το θέμα της αυτονομίας αυτών των περιοχών θάνα μια μόνιμη πηγή δυσκολιών για τη κυβέρνηση. Ιδιαίτερα στην περίπτωση της Καταλωνίας που το χωριστικό κίνημα έχει άριστερους προσανατολισμούς το δλο πρόβλημα αποκτά και κοινωνικό χαρακτήρα. Η κυβέρνηση θα προσπαθήσει με κάθε τρόπο να περιορίσει τα δικαιώματα μιας

τοπικής διοίκησης που θα προχωρούσε πιο γοργά από ό,τι ίδια σε λήψη αποφάσεων έστω μεταρρυθμίσεων.

Ποιό είναι το μέλλον των εργατικών κομμάτων μέσα στην όλη κατάσταση; Αν ρίξουμε μια ματιά στην πολιτική τοποθέτηση του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος είναι εύκολο να διαπιστώσουμε πως το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα εκτός από την πολύ μεγαλύτερη μαζικότητά του έχει και το πιο άριστο πρόγραμμα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα είναι ένα καθαρά ρεφορμιστικό κόμμα που οι σμερινές του προοπτικές δεν προχωρούν πέρα από την «δημοκρατικοποίηση» της Ισπανίας. Αυτή του η τοποθέτηση κέρδισε την εκτίμηση του αστικού τύπου της δύσης με αποτέλεσμα την υπερβολική προβολή του στην Ευρώπη, κάτι που ήταν έξω από κάθε αναλογία με την επιρροή του μέσα στην Ισπανία. Δεν κέρδισε όμως την εργατική τάξη της χώρας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΜΟΙ

ΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Το παραδοσιακό δαιμόνιο του Ελληνοκύπριου επιχειρηματία, έστρεψε ανυποχώρητο οδόφραγμα αντιστάσεως και έσωσε την Κύπρο από σίγουρη καταστροφή.

Αυτά είπε ο πρόεδρος του Κυπριακού Εμποροβιομηχανικού Επιμελητίου κ. Μ. Σαββίδης στο συνέδριο των Ελλήνων εμποροβιομηχανών.

Ευτυχώς, γιατί χωρίς το οδόφραγμα της οικονομικής ολιγαρχίας το σωρευμένο κεφάλαιο δεν θα θρικόταν ασφαλισμένο στις ξένες τράπεζες, άλλα εκτειμένο στις τρύπιες τσέπες της φτωχολογίας, των εργατών, και των προσφύγων.

Πραγματικά δαιμόνιοι οι Κύπριοι κεφαλαιοκράτες αφού με τα άτοκα δάνεια της Κυβέρνησης, τα νομοσχέδια για το τιμαριθμικό, και τους κώδικες βιομηχανικών σχέσεων, κατάφεραν να πολλαπλασιάσουν τα κέρδη τους και να στήσουν πανίσχυρα οδόφραγματα από Ρόλς-Ρόυς και Μερσεντές ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων αφήνοντας ανοικτούς τους δρόμους στις πολυεθνικές εταιρείες και στα νατοϊκά τανκς.

Υποκλινόμαστε μπροστά στην θρασύτητα.

Η ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΤΟΥΒΛΩΝ ΚΑΙ Η ΤΙΜΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΤΩΝ

Στην Κύπρο όλα πάνε μια χαρά. Τόσο η εργοδοτική, όσο και η εργατική τάξη, επιδεικνύοντας ψηλό αίσθημα υπευθυνότητας, μπροστά στην τραγωδία που επεσώρευσαν στο νησί μας οι θάρθαρες ορδές του Τουρκικού ατίλα, συνεργάζονται αρμονικά για την ανοικοδόμηση και την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Όλοι μαζί λοιπόν εργοδότες, εργάτες και κράτος υπογράψαμε ένα κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων για να προστατέψουμε την ιερή αυτή συνεργασία από ξενοκίνητους εξτρεμιστές που, αγνοώντας όσα επιτάσσει το εθνικό χρέος, επι-

μένουν ξεροκέφαλα ότι δήθεν στην Κύπρο υπάρχει μεγάλη εκμετάλλευση κι ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να αγωνιστούν για το ανέβασμα του βιοτικού τους επιπέδου.

Αν λοιπόν τα οικοδομικά τούβλα πωλούνται κατά χιλιάδα 10 και 20 λίρες πιο ακριβά από όσα καθορίζει το αγορανομικό διάταγμα, κι αν αυτό έχει επιπτώσεις στο κόστος οικοδομών, στις τιμές των διαμερισμάτων, στα ενοίκια και στην προσπάθεια των προσφύγων για αυτοστέγαση, είναι μια άλλη ιστορία. Δεν σημαίνει καθόλου ότι η τιμιότητα των εμποροβιομηχανών έχει οποιαδήποτε σχέση με την τιμή των τούβλων. Απόδειξη είναι το γεγονός ότι ενώ η τιμή των τούβλων έχει την δυνατότητα να ανεβαίνει με γεωμετρική πρόοδο, η τιμιότητα των εκμεταλλευτών παραμένει σταθερή από καταβολής κόσμου.

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Αντιγράφω απόσπασμα από πρόσφατη ομιλία του Γ.Γ. του ΑΚΕΛ κ. Ε. Παπαϊωάννου στην Αγία Νάπια:

«Θ' αδικούσαμε κατάφορα τους εργαζόμενους αν δεν τονίζαμε πως είναι κυρίως χάρη στις μεγάλες θυσίες που έκαμα χάρη στην εργατικότητα και φιλοπονία τους, που πραγματοποιήθηκε αυτή η ανάκαμψη. (Σ.Σ. η οικονομική).

«Το μερίδιο όμως των εργαζομένων μέσα σε αυτή την περίοδο έγινε ακόμη πιο μικρό σε σύγκριση με την προπραξικοπηματική περίοδο. Η κατανομή και ανακατανομή του εθνικού εισοδήματος, έγινε ακόμη πιο άδικη σε βάρος των εργαζομένων. Κι αυτό γιατί μέσα σε αυτή την περίοδο τα μεροκάματα και οι μισθοί σημείωσαν μείωση ενώ ταυτόχρονα αυξήθηκαν οι τιμές ειδών πρώτης ανάγκης και τα ενοίκια.

«Κι ενώ το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων σημείωσε πολύ σημαντική πτώση μέσα σε αυτή την περίοδο τα κέρδη πολλών επιχειρήσεων από την άλλη σημείωσαν μεγάλη άνοδο. Και παρουσιάζεται μια σκανδαλώδης προκλητική κατάσταση. Να έχουμε από τη μιά δεκά-

δες χιλιάδες πρόσφυγες να ζούν κάτω από αντίσκηνα, παράγκες και ακατάλληλα υποστατικά, πολλοί να στερούνται ακόμα και στοιχειωδών μέσων διαβίωσης και από την άλλη μια κάστα ανθρώπων να ζούν μέσα στη χλιδή και να θησαυρίζουν από την εκμετάλλευση των συνανθρώπων τους».

Καλά. Κι ο Κώδικας Βιομηχανικών σχέσεων;

ΚΑΙ ΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑ

Θα ξανάρθει ο Κλίφφορντ ή δεν θα ξανάρθει ο Κλίφφορντ; Ιδού τα ερωτήματα.

Η «ΣΗΜΕΡΙΝΗ» θρήκε την απάντηση. Ο Κλίφφορντ θα ξανάρθει με ένα άσπρο περιστέρι στα χέρια του (ίσως αυτό της «ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ»), και με μια λήθη στο άλλο, αλλά πρώτα πρέπει να κλείσουμε το στόμα της αριστερής ηγεσίας, για να πάψει επιτέλους, η έξαλλη αντιαμερικανική συνθηματολογία, η αναμόγχευση των παθών, ο διασυρμός των δυτικών διπλωματών, η ναρκοθέτηση της πορείας προς την δόση.

Κι όλα τότε θάνα άμορφα, θάρθει ο Κλίφφορντ; Θα ξανάρθει ο Κλίφφορντ κι ύστερα θα φορτώσουμε την Κύπρο σε ένα καράβι (ώτι ευτυχία) και θα την μεταφέρουμε στην Ιαμαϊκή δίπλα στο Πουέρτο-ΡΙΚΟ. Κι αν δεν μπορεί να γίνει αυτό θα φορτώσουμε σε ένα καράβι πυραύλους made in U.S.A. Φάντρεμ και δολλάρια και θα τα φέρουμε εδώ για να μας προστατέψουν πρώτα από τον θάρβαρο ατίλα κι ύστερα από τον τρομοκράτη Κάρλος, και τέλος για να εμποδίσουμε το P.L.O. να απαγάγει την απήρηνη Κύπρο και να την μεταφέρει αεροπορικά στο Λίβανο. (Παρακαλώ τον κ. Αλ. Κωνσταντινίδη να με συγχωρέσει για την απλοϊκότητα και το χαμηλό επίπεδο των κειμένων μου), γνωρίζω όμως καλά ότι η Κύπρος είναι πολύ μικρή για να χωρέσει δυο σοβαρούς αναλυτές ή δυο εφημερίδες επιπέδου, έτσι περιορίζομαι στο ρόλο του δεύτερου).

— ΤΟ ΚΑΡΦΙ

**ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΚΦΡΑΣΗ**

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΤΑΣΟΥ.

Η ομιλία του κ. Παπαδόπουλου σε συνεννόηση του ΠΑΔΗΚ είναι αρκετά ένδεικτική για την περίοδο που διανύουμε σήμερα. "Όλα τα αγωνιστικά στοιχεία υπήρχαν: το αναπόφευκτο της αποτυχίας των συνομιλιών, η ανάγκη για μακροχρόνιο, η πολιτική της Δύσης κλπ. κλπ. Ήταν περισσότερο από μια απλή ενημέρωση από τον έλληνοκύπριο συνομιλητή στις ένδοκυπριακές, μια πολιτική θέση που ανεβάσει τις μετοχές του Τάσου στη διαμάχη για την ηγεσία της Δεξιάς. Ίσως όχι σαν μια αυτοδύναμη οντότητα αλλά σαν ένας συμβιβασμός. Την ίδια στιγμή το ΠΑΔΗΚ διακλαδώνεται μέσα στην κρατική μηχανή ενώ στο ΔΗ.ΚΟ. οι διάφορες τάσεις του τραβούν ή κάθε μια το δικό της δρόμο. Ο ΔΗ.ΣΥ. δεν μπορεί ακόμα να αναμετρηθεί με την αριστερά. Οι μετοχές του Τάσου σίγουρα ανεβαίνουν. Έστω και για μια σύντομη ανάλαμπη. Η Δεξιά προσπαθεί να συσπειρωθεί και να χτυπήσει. Οι έρευνες στο Παλαιχώρι δεν είναι παρά τα πρώτα κρούσματα.

ΕΣΣΔ ΚΑΙ ΕΥΡΩΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Η συγκάλυψη της ρήξης μεταξύ του ΚΚΣΕ και των Κ.Κ. της δυτικής Ευρώπης γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη. Η επίθεση των «Νέων Καιρών» της Μόσχας έναντι του Σαντιάγο Καρίγιο και η τοποθέτηση των Κ.Κ. της Ιταλίας και της Γαλλίας δείχνουν από τη μια τη δυσάρεσκια της Μόσχας για την άρνηση των Ευρωκομμουνιστών να δεχτούν την καθοδήγησή τους και από την άλλη την εθνικιστική σκοπιά από την οποία βλέπουν οι τελευταίοι την πορεία του εργατικού κινήματος. Το πρόβλημα όμως δεν είναι αν το κίνημα καθωδηγείται από μια χώρα ή αν η κάθε χώρα αντιμετωπίζει μόνη της το θέμα. Είναι πρόβλημα συντονισμού μέσα από διεξοδική και ειλικρινή συζήτηση με βάση την ισότητα. Μόνο μέσα από τέτοια συζήτηση μπορεί να καθωριστεί και να μπει αποτελεσματικά στη πράξη η γραμμή του εργατικού κινήματος. Πέρα όμως από το γεγονός ότι διαφωνούμε με την συγκεκριμένη τοποθέτηση των ευρωκομμουνιστών όπως και με την επίθεση της Σοβιετικής Ένωσης πιστεύουμε πως η όλη συζήτηση θα προσφέρει την ευκαιρία για προβληματισμό και συνειδητοποίηση της πραγματικότητας για το θέμα.

Ο ΚΛΙΦΦΟΡΝΤ...

Ο Κλίφφορντ ετοιμάζεται για νέα περιοδεία για το κυπριακό. Μια νέα απάτη σε βάρος του Κυπριακού προετοιμάζεται με τόση κυνικότητα που αφήνει εκπληκτο τον κάθε Κύπριο. Νέες προσπάθειες για νέες υποχωρήσεις «για να μη φανούμε αδιάλλακτοι στην παγκόσμια κοινή γνώμη»... Και όμως, Η «παγκόσμια κοινή γνώμη» μπορεί να αξιοποιηθεί μόνο με τη δική μας σταθερή τοποθέτηση και άγωνα αρχών.

...ΚΑΙ Ο ΜΠΡΑΝΤ

Η Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία είναι υπεύθυνη για τον εξοπλισμό του Τουρκικού στρατού εκ μέρους των ΗΠΑ όταν οι τελευταίες αναγκάστηκαν να «επιβάλουν» το εμπάργκο. Η Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία είναι υπεύθυνη για τον εξοπλισμό και την εκπαίδευση της Τουρκικής αστυνομίας για να χτυπήσει τους Τούρκους εργάτες. Συμπέρασμα: η Γερμανική Σοσιαλδημοκρατία δεν πρόκειται να βοηθήσει στη λύση του Κυπριακού παρά μόνο για το καλό των ιμπεριαλιστών. Υπήρξε η αυταπάτη Κάρτερ. "Ας μην αφήσουμε να υπάρξει και η αυταπάτη Μπράντ.

**ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ**

Δύσκολο για την άρχουσα τάξη να ξεπεράσει όμαλά το αδιέξοδο

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ που έγιναν στις 5 του περασμένου Ιουνίου στην Τουρκία ήταν στην ουσία μια διαμάχη ανάμεσα σε ένα κομμάτι της Τουρκικής άρχουσας τάξης που επιμένει να μένει προσκολλημένο στις παλιές και αναχρονιστικές κοινωνικοπολιτικές δομές και σε ένα άλλο τμήμα της που θέλει να δοκιμάσει να εκμοντερνήσει τον σημερινό αστικό χαρακτήρα της Τουρκικής κοινωνίας για να τον προσαρμόσει στα μέτρα του Δυτικο - ευρωπαϊκού Σοσιαλδημοκρατικού μοντέλλου.

Η διαμόρφωση των δύο αυτών τάσεων μέσα στους κόλπους της Τουρκικής κεφαλαιοκρατίας καθώρισε και την συγκεκριμένη προεκλογική τακτική που ακολούθησαν όλες οι υπόλοιπες πολιτικές

και οι εξτρεμιστές της δεξιάς κλιμάκωσαν στην διάρκεια της προεκλογικής περιόδου την φασιστική θία για να προκαλέσουν την άμυνα των αριστερών δυνάμεων και να δημιουργήσουν ένα τεχνητό

παραχωρήσεις. Μέσα σε αυτά τα δεδομένα ο αρχηγός του Λαϊκού Δημοκρατικού κόμματος διάνυσε την προεκλογική περίοδο χρησιμοποιώντας κατά κόρον κάτι που τον συνέφερε. Τους κανόνες της διπλωματίας που υπονοούν πολλά χωρίς να δεσμεύουν σε τίποτα.

Στον τομέα της εσωτερικής πολιτικής προσπάθησε να εξασφαλίσει από το αριστερά την μαξιμουμ δυνατή υποστήριξη χωρίς να σακκάρει το τμήμα κείνο της άρχουσας τάξης που τον υποστήριζε. "Αφηνε να φαίνεται, ότι η-

δυνάμεις που συνθέτουν ολοκληρωτό φάσμα της Τουρκικής πολιτικής πραγματικότητας το οποίο ξεκινά από την εξτρεμιστική δεξιά και καταλήγει στο προοδευτικό αριστερό κίνημα.

"Όλες οι προεκλογικές συγκρούσεις που ξεκινούσαν από αυτή την αντίθεση συντελέστηκαν κάτω από την άγρυπνη παρακολούθηση μιας ξενοκίνητης στρατιωτικής κλίμακας - όργανο του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού που κρατά γερά στα χέρια της την δυνατότητα του απόλυτου έλεγχου πάνω στις πολιτικές εξελίξεις την οποία εξασφάλισε με την επέμβαση του στρατού το 1971 όπότεν επεβλήθη και σταθεροποιήθη ένα είδος κοινοβουλευτικής δικτατορίας στην Τουρκία.

Το φάσμα των κινδύνων που διαγράφονταν από την πλευρά των στρατιωτικών και απειλούσαν άμεσα την κοινοβουλευτική υπόσταση της κατ'επίφασην Τουρκικής Δημοκρατίας υπήρξε ένας δεύτερος κύριος παράγοντας που αναμφίβολα επηρέασε την προεκλογική μάχη και υποχρέωσε τις διάφορες πολιτικές δυνάμεις να προσαρμόσουν την πρακτική τους σε αυτό το δεδομένο. Μέσα σε αυτές τις συνθή-

κλίμα εμφύλιου πόλεμου, πράγμα που θάδινε την πρόφαση και θάνοιγε το δρόμο για να κινηθούν τα τάνκς των στρατιγών και να επιβάλουν σθένωμα μιας ύψιστης εθνικής ανάγκης μια άνοιχτη στρατιωτική δικτατορία.

Η θία αυτή αποτελούσε για τους στρατηγούς ένα μένυμα αναμμένο πράσινο φως, που τους επέτρεπε να τονίζουν την παρουσία τους, να ασκούν σιωπηλά αλλά σταθερά αποτελεσματικό έλεγχο πάνω στις εξελίξεις, και να φράσσουν μια πιθανή πορεία για πιο ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις προς την οποία θα αποκλείσει το ενδεχόμενο να κινηθεί ο Έτζιεβίτ κάτω από την πίεση των αριστερών δυνάμεων που τον υποστηρίζουν.

Η ίδια αυτή θία δημιουργούσε και το υπόβαθρο του προεκλογικού αγώνα του Ντεμιρέλ ο οποίος προσπάθησε να φοβίσει και να συγκεντρώσει μαζί του την άρχουσα τάξη προβάλλοντας τον κομμουνιστικό κίνδυνο σαν μια σοβαρή απειλή που ξεκινούσε από τον Έτζιεβίτ ο οποίος συγκέντρωσε την υποστήριξη του μεγαλύτερου ποσοστού των αριστερά τοποθετημένων μαζών προς τις όποιες ήταν γιαυτό υποχρεωμένος να κάνει επικίνδυνες για το τουρκικό κατεστημένο

ταν διατεθειμένος να ακολουθήσει μια λιγότερο καταπιεστική πολιτική απέναντι στο τουρκικό εργατικό κίνημα χωρίς να δεσμεύεται με υποσχέσεις προς τα αριστερά που θα μπορούσαν να ταρακουνήσουν τα λιμνασμένα νερά του σάπιου τουρκικού στρατιωτικοφασιστικού κατεστημένου.

Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής παρουσιαζόταν σαν ο άνθρωπος που θάνοιγε τον δρόμο προς τις Δυτικοευρωπαϊκές αγορές και θα σόναπτε με την ΕΟΚ τέσ σχέσεις εκεινες που θα πρόσφεραν στο Τουρκικό και το δυτικοευρωπαϊκό μονοπωλιακό κεφάλαιο μια δυνατότητα πιο αποδοτικής συνεκμετάλλευσης του τουρκικού λαού και των πλουτοπαραγωγικών του πόρων. Δεν αποκάλυπτε όμως εντελώς ανοιχτά στους κεφαλαιοκράτες τα πρακτικά μέτρα που ήταν διατεθειμένος να πάρει για να διαδίσει προς αυτή την κατεύθυνση.

"Όλα δε αυτά δείχνουν καθαρά ότι ο Έτζιεβίτ δοκίμασε να προσαρμόσει την πρακτική του μέσα σε ένα πλαίσιο του οποίου τα όρια καθορίζονταν από την φασιστική θία και τον ξενοκίνητο τουρκικό στρατιωτικό μηχανισμό.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

Κλείνουν σε λίγο τρία χρόνια από το πραξικόπημα—είσβολη και όλη αυτή η περίοδος σήμαινε για την πλειοψηφία του λαού μας, έξευτελισμό και στέρηση.

Η άνατροπή των οικονομικών δεδομένων με την τραγωδία έβραζε μπροστά στο λαό το πρόβλημα της άναστήλωσής της παραλασμένης οικονομίας.

Οι θέσεις που έμεις τότε και τώρα υποστηρίζουμε είναι πώς η στράτευση των υπαρχόντων οικονομικών πόρων, η σχεδιοποίηση της οικονομίας με έλεγχο εργαζομένων και κράτους και κρατικοποίηση των βασικών μονοπωλίων θάπρεπε να γίνει η γενική κατεύθυνση μέσα στην οποία έπρεπε να κινηθούμε για να πετύχει η άνακαμψη της οικονομίας του τόπου.

Βέβαια άκολουθήθηκε άλλος δρόμος. 'Ο δρόμος που πρότεινε η οικονομική όλιγαρχία για χάριν των συμφερόντων της με την συμπαράσταση και στη βάση της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης άφου κύρια φροντίδα της τελευταίας ήταν να διατηρήσει την καπιταλιστική δομή της οικονομίας με κάθε τρόπο. Γι' αυτό οι μισθοί πείνας με την τρομακτική μείωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων έγιναν πραγματικότητα.

Στο όνομα δηλαδή της άναστήλωσης της παραλασμένης οικονομίας κλήθηκε και έξαναγκάστηκε η εργατική τάξη σε πρωτοφανείς ύποχωρήσεις: 'Από τα μεροκάματα πείνας μέχρι την άπολυση με τον γνωστό θεσμό των πληγείσων εταιριών.

Από την άλλη πλευρά η οικονομική όλιγαρχία και οι καπιταλιστές γενικά κάτω από το σύνθημα «επαναδραστική ριοποίηση» που πρόβαλλε η Κυβέρνηση και που σήμαινε δημιουργία κινήτρων για το ιδιωτικό κεφάλαιο με έγγυμμένα δάνεια, συναλλαγματική άμνηστία και γενικά κάθε είδος κρατικό παρεμβατισμό προς όφελος των κεφαλαιοκρατών, προχωρούσαν στην άποκόμιση υπερκερδών και στην συσσώρευση κεφαλαίου.

Η ΑΝΑΚΑΜΨΗ

Η Κυβέρνηση πίστευε πως αυτά τα κέρδη άποτελούν άπαραίτητο κίνητρο για την άνακαμψη. Και ποιά η πραγματική άνακαμψη; Έκείνο που έγινε είναι ότι οι επενδύσεις περιορίστηκαν σε τομείς γρήγορου κέρδους (παραδείγματα βιομηχανίες ένδυσης και ύπόδησης με το φτηνό εργατικό δυναμικό) κέρδους που τείνει να καταλήξει στα άσφαλισμένους ευρωπαϊκές τράπεζες.

Αυτός είναι και ο μύθος του οικονομικού θαύματος που εκθείάζει: καθημερινά κυβέρνηση και κεφαλαιοκρατία και που βασίζεται πάνω στους μισθούς πείνας από τη μία και τον κρατικό παρεμβατισμό από την άλλη.

Για μας άπαισιόδοτη κρατική άποχώρηση ή εργατική άποχώρηση είναι άδιάνοχη χωρίς επέμβαση κράτους και εργαζομένων στον έλεγχο της παραγωγής στην άποχείρηση που συνέβαιναν.

Για το εργατικό κίνημα στοίχησε πολλές στέρησης ή πολιτική άπτή της άνακαμψής που έπαρμόστηκε μέσα από μια σειρά άντεργατικά μέτρα που θεσπίστηκαν για έξυπνότητα της οικονομικής άλιγαρχίας.

ΡΟΛΟΣ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

Η καπιταλιστική τάξη στο όιοχρο έξουσίωμα των εργαζομένων που άπο δύθηκε δεν βρήκε μόνο συμμάχους την κυβέρνηση που ή άστική όικονομία θεωρία της τίς έπιβάλλει μία εργατική πολιτική άποδοχής τέτοιων θεσμών που άδικαίνωζον την καπιταλιστική εκμετάλλευση, δεν έξυπνερτήθηκε όλομα μόνο άπο το νομοθετικό όνομα που στην πλειοψηφία άποτελούν άπο έκπρωτους του μεγάλου κεφαλαίου όλλα θεσπίθηκε, χωρίς να της δημιουργηθούν προβλήματα, και άπο την στάση των συνδικαλιστικών όργανώσεων.

Το κατέσραμα των μισθών καθώς και μια σειρά άλλων όφελιμάτων που είχε καταχτήσει η εργατική τάξη, άφαιρέθηκαν με την συγκατάθεση και άποστέρηση των συντεχνιών. Οι μαζικές όργανώσεις που άντεδρασαν σ' αυτή την πορεία ήταν μόνο η ΕΔΕΚ και η Σοσ. Νεολαία ΕΑΕΝ, που καταγγερίθηκαν άλλωστε άπο όλους τους άλλους — με πρώτη μάλιστα την ΠΕΟ — για «έστρεμισμό» και «ύποπη δράση».

Οι συντεχνίες δέχθηκαν άκόμα σε πολλές περιπτώσεις και την άπόλυση προσωπικού με το πρόσχημα των «πληγείσων εταιριών».

Η οικονομική όλιγαρχία στέρησε τη συσσώρευση κερδών σε μία έθνικιστική συνθηματολογία μιλώντας όθην για άγώνα — που άντικειμενικά δεν μπορεί να διεξαχθεί — ένώ η συντεχνιακή ήγηση άδικαίολογούσε την πολιτική της των εργατικών ύποχωρή-

σεων λέγοντας πως: «ή μείωση του βιοτικού επιπέδου είναι άπόλυτα όρθη και έθνικά έπιβεβλημένη λόγω των οικονομικών και πολιτικών δεδομένων με το πραξικόπημα — είσβολη».

Άλλά είναι άκριθός έδω που μια τέτοια έκτιμηση είναι έντελής λανθασμένη. Γιατί ή οικονομική πολιτική που άκολουθήθηκε μέχρι τώρα είναι καθαρά άρηγειακή έπιπτώσεις πάνω στο έθνικό ζήτημα. Υποστέρηση άπο τη μία του μακροχρόνιου άγώνα και άπο την άλλη ύποστέρηση σε μία τέτοια οικονομική πολιτική βρίσκονται σε άμση άντιθεση, γιατί το ιδιωτικό κεφάλαιο και οι κάτοχοί του δεν έπιθυμούν τίποτε άλλο παρά μια γρήγορη λύση που θα τους άφήνει άνεόχλητους στη συσσώρευση κερδών.

Η οικονομική όλιγαρχία άποτελεί συνεργό στα σχέδια του ιμπεριαλισμού και ή λύση που έπιβάλλει είναι λύση ύ-

ΕΡΕΥΝΑ - ΡΕΠΟΡΤΑΖ Α. ΛΑΜΠΡΟΥ

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Νέα δεσμά για την εργατική τάξη

ποχώρησης με προοπτική να έξασφαλίσει τη σταθερή οικονομική εκμετάλλευση. Γι' αυτό ο άγώνας ενάντια στη λύση της όλιγαρχίας είναι δεινός με τον άγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση. Η συντεχνιακή ήγηση άντίθετα μ' αυτό, με την πολιτική που άκολουθεί έπιτρέπει στους καπιταλιστές να διακινύζον την εκμετάλλευσή τους και τους εργάτες να δέχονται παθητικά την καταλήθεισή τους.

Οι εργάτες άραβήθηκαν εύκολη λεία στα χέρια των εργοδοτών και όλη αυτή ή περίοδος όχι μόνο δεν σήμαινε τερματισμό των διεκδικητικών άγώνων τους αλλά και χάσιμο ήδη καταχτημένων δικαιωμάτων.

Η συντεχνιακή ήγηση άνικανη να δει όποιοσδήποτε επαναστατικές προοπτικές που με μία άνάλογη ταχτική θα έμεθεύονταν οι άγώνες των εργατών και θα επέβαλλαν ριζικές άλλαγές, — προσπαθεί να βρει λύσεις μέσα στα πλαίσια της πολιτικής της για «τακική ύφεση», πράγμα που την άναγκάζει να προχωρήσει στις γνωστές ύποχωρήσεις.

Οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου ένοιωσαν στο παρελθόν την άνάγκη να εύχαριστήσουν τους συντεχνιακούς ήγέτες γι' αυτή τους την πολιτική, οι έφημερίδες δέ της οικονομικής όλιγαρχίας έξηραν την «λογικότητα», άπευθυνόταν και την «όριμότητα» τους να «άφροντι» στο ύψος των περιστάσεων».

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΑΕΝ στην 'Απόφαση του Κεντρικού Συμβουλίου της τον περασμένο Γενάρη έλεγε πώς: «Με την άνακαμψη της οικονομίας οι εργάτες να άπαιτούν αυτά που τους άνήκουν. Η εργατική τάξη ύστερα άπο την γενναϊότητα της στήριξης της κατά την διάρκεια της κρίσης και άφου στήριξε στους ώμους της, σχεδόν έξόλοκληρου, το βάρος των έπιπτώσεων, θα διεκδικήσει τα χαμένα της δικαιώματα.

Οι άντικειμενικές θέσεις παθήσουν να διαφυλάξουν τα κέρδη τους. Η Κυβέρνηση άφωνα με την λογική της οικονομικής της πολιτικής, θα προσπαθήσει να διατηρήσει τα «κίνητρα» και θα έμποδίζει την άύθηση των μεροκαμάτων στο όνομα της συναρ-

νιστικότητας των Κυπριακών προϊόντων.

Μπαίνουμε σε μια περίοδο εργατικών προσπειρών αλτία των όποιων θα είναι ή άδυναμία του συστήματος να άύξησει ή άκόμα να διατηρήσει σταθερό το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων.

Η μόνη λύση είναι μια τολμηρή πολιτική έθνικιστή έλέγχου πάνω στην οικονομία...».

ΟΙ ΣΩΤΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Και όσμερα όρικόμεστε άκριθός σ' αυτή την πραγματικότητα που σωστά πρόβλεψε ή ΕΑΕΝ. Με την άνακαμψη και το «οικονομικό θαύμα» οι εργαζόμενοι άρριαν να άπαιτούν αυτά που τους άνήκουν. Τα περιθώρια άνοχής της οικονομικής έξαθλίωσης τους άρχισαν να στενεύουν. Άντικειμενικά δημιουργήθηκαν οι προσπεισεις για ένα δικαιο άγώνα διεκδίκησης των χαμένων δικαιωμάτων που θα άναγκάζει την κεφαλαιοκρατική τάξη να κάμει τις άναγκαίες παραχωρήσεις.

Την ίδια στιγμή όμως οι έπιχειρηματίες, όπως σωστά πρόβλεψε ή ΕΑΕΝ, προσπαθούν να διαφυλάξουν τα κέρδη τους, ένώ είχαν πετύχει τη μείωση των μισθών με την ύπόσχεση ότι με την άνακαμψη οι εργαζόμενοι θα έπαιρναν πίσω τα δικαιώματά τους, ύπόσχεση έξ άλλου που έδωσαν και οι συνδικαλιστικές όργανώσεις.

Η Κυβέρνηση άπο την άλλη κάθε άλλο παρά να άκολουθεί άντίθετη πολιτική.

Και ένώ τα δεδομένα αυτά δείχνουν πώς άναγκασμένοι άπο τις άναγκαίες περιστάσεις να άποχωρήσει από την ύποσχεση που έδωσε στον λαό, η άνακαμψη άπο την άποψη της άποδοχής των μεροκαμάτων στο όνομα της συναρ-

την πρόσφατη ύπογραφή του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων που άφήνει τους εργαζόμενους άκάλυπτους μπροστά στους εργοδότες και άποτελεί ένα άπο τα μεγάλα χτυπήματα που δέχτηκαν οι εργαζόμενοι, γιατί άκριθός ο Κώδικας κατοχυρώνει τα δικαιώματα των εργοδοτών πάνω στους εργάτες ένώ άπο την άλλη άναλαμβάνονται δε-

ΟΙ ΣΩΤΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

Και όσμερα όρικόμεστε άκριθός σ' αυτή την πραγματικότητα που σωστά πρόβλεψε ή ΕΑΕΝ. Με την άνακαμψη και το «οικονομικό θαύμα» οι εργαζόμενοι άρριαν να άπαιτούν αυτά που τους άνήκουν. Τα περιθώρια άνοχής της οικονομικής έξαθλίωσης τους άρχισαν να στενεύουν. Άντικειμενικά δημιουργήθηκαν οι προσπεισεις για ένα δικαιο άγώνα διεκδίκησης των χαμένων δικαιωμάτων που θα άναγκάζει την κεφαλαιοκρατική τάξη να κάμει τις άναγκαίες παραχωρήσεις.

Την ίδια στιγμή όμως οι έπιχειρηματίες, όπως σωστά πρόβλεψε ή ΕΑΕΝ, προσπαθούν να διαφυλάξουν τα κέρδη τους, ένώ είχαν πετύχει τη μείωση των μισθών με την ύπόσχεση ότι με την άνακαμψη οι εργαζόμενοι θα έπαιρναν πίσω τα δικαιώματά τους, ύπόσχεση έξ άλλου που έδωσαν και οι συνδικαλιστικές όργανώσεις.

Η Κυβέρνηση άπο την άλλη κάθε άλλο παρά να άκολουθεί άντίθετη πολιτική.

Και ένώ τα δεδομένα αυτά δείχνουν πώς άναγκασμένοι άπο τις άναγκαίες περιστάσεις να άποχωρήσει από την ύποσχεση που έδωσε στον λαό, η άνακαμψη άπο την άποψη της άποδοχής των μεροκαμάτων στο όνομα της συναρ-

μαίνει μπροστά μας είναι να μάθει ή εργατική τάξη τι είναι ο Βιομηχανικός Κώδικας.

Όσο κι 'άν οι συντεχνίες έλπίζουν πως θα καταφέρουν να προλάβουν τις εργατικές προσπειρές που θα προκαλέσει ή άδυναμία του συστήματος να ήκανοποιήσει τους εργάτες, τούτο είναι άδύνατο γιατί τα δεδομένα καθορίζουν αυτή την πραγματικότητα των εργατικών προπειρών σάν άντικειμενική προοπτική.

Είναι γι' αυτό που πιστεύουμε πως ο Κώδικας άναπόφευκτα δεν θα μπορεί να λειτουργήσει και θα παραδεισταί άφου όρίζεται σε άντίθεση με αυτή την πορεία.

Πέρα άπο τις όποιοσδήποτε διαθεάσεις των μερών που συμφώνησαν το Κώδικα ότι λόγω «δημοσίου και έθνικού συμφέροντος» τον έπιβάλλουν και ότι όγαινε μέσα άπο τη «διαλεκτική» δράση τους, έμεις είμαστε άντίθετοι μ' αυτή την άποψη γι' αυτό θα άγωνιστούμε για να προβληθούν και δικαιωθούν οι άπαιτήσεις των εργαζομένων που τείνουν με τον κώδικα να στραμχτούν με γρηναϊοκρατικό τρόπο στη μη ήκανοποίηση τους.

Άκόμα οι δεσμεύσεις αυτές άναλήφθηκαν άπο μέρους της εργατικής τάξης, χωρίς να ρωτηθούν οι ίδιοι οι εργάτες. Άυτό δείχνει τον γραφειοκρατικό τρόπο με τον όποιο λοιβάγονται οι άποφάσεις μέσα στις συντεχνίες. Οι εργάτες δεν ρωτήθηκαν για τίποτα ένώ οι πιο πολλοί άγνωστοι σε μεγάλο βαθμό τις άπαιτήσεις της εργατικής και του ένα μεγάλο καθήκιο που

Η Σ. Ν. ΕΑΕΝ θα δει τις έπερχόμενες άντιθέσεις των εργαζομένων σάν τη διαλογιστική άποδοχή των δικαιωμάτων τους και όχι σάν διατάραξη της «εργατικής και βιομηχανικής ειρήνης».

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

«Επ' εύκαιρία, θεωρώ καθήκον μου να συγχαρώ θερμώς τόσο την 'Όμοσπονδία 'Εργοδοτών Κύπρου όσον και τις δύο κυριώτερες εργατικές όμοσπονδίες της Νήσου, Π.Ε.Ο. και Σ.Ε.Κ., οι όποιαί άφρόμενοι είς το 'ίψος των περιστάσεων συμπεριφέρθηκαν κατά τρόπον ούχι μόνον προάγοντα το στενά τακτικά συμφέροντά των αλλά και έξυπνερτούντα το δημόσιον συμφέρον, προβαίνουσαι είς σημαντικές ύποχωρήσεις διά να καταστή ο Κώδικς Βιομηχανικών Σχέσεων πραγματικότης.

Δέν θα ήτο ύπερβολή έάν έλεγον ότι τόσο ο Κώδικς όσον και ή ύπεύθυνος στάσις του εργοδοτικού κόσμου και των συνδικατικών δύνανται να άποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση ύπο άλλων περισσώτερον άνεπτυγμένων βιομηχανικών χωρών άπο την Κύπρον και ότι ο Κώδικς δύνανται να άποτελέση έν των πλέον σημαντικών έγγραφών του Διεθνούς Γραφείου 'Εργασίας προς καθοδήγηση των χωρών—μελών του είς τον τομέα των εργατικών σχέσεων.»

(Άπο τη δήλωση του κ. Μάρκου Σπανου άμέσως μετά την ύπογραφή του Κώδικα)

'Ο Β.Γ.Γ. τής ΠΕΟ κ. Δίγκλης άπαντώ σε έρωτήσεις τής 'Εκφρασης' για τον βιομηχανικό Κώδικα

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά κατά τη γνώμη σας άναγκαϊότητα έπέβαλε την ύπογραφή του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων άπο τα Συνδικάτα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Σχετικά με την ύπογραφή του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων και για ν' άπαντηθή ή πιο πάνω έρώτηση προβάλλουν διάφορα βασικά έρωτήματα:

ΠΡΩΤΟ: Χρειάζονται, σάν θέμα άρχής, ρύθμιση ή εργατικές σχέσεις σε όποιοσδήποτε λίγο — πολύ άνεπτυγμένη κοινωνία ή όχι; Η άπάντηση τής ΠΕΟ σ' αυτό το έρώτημα είναι άνεπιφύλακτα θετική. Δέν είναι δυνατό άπο το κεφαλαϊώδες θέμα για κάθε άνεπτυγμένη κοινωνία να μη ρυθμίζεται άπο όρισμένους κανόνες. Η ΠΕΟ φυσιολογικά τάσσεται ύπερ της προοδευτικής ρύθμισης των εργατικών σχέσεων.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Πώς πρέπει να ρυθμίζονται οι εργατικές σχέσεις — διά νόμου ή έπι έθελοντικής βάσης;

Στες συνθήκες του καπιταλισμού ή νομοθετική ρύθμιση των εργατικών σχέσεων, κατά την άποψη τής ΠΕΟ, έγκυμει κινδύνους για την εργατική τάξη. Ός εκ τούτου, ή ΠΕΟ σάν θέμα άρχής, τάσσεται ύπερ της ρύθμισης που να στηρίζεται έπι έθελοντικής βάσης. Τέτοια ρύθμιση άντιπροσωπεύει ο Κώδικας Βιομηχανικών Σχέσεων, που ύπεγράφη στις 25.4.77. Κατά την έκτιμηση τής ΠΕΟ ή ρύθμιση των εργατικών σχέσεων μέσω του Κώδικα είναι άποτέλεσμα της ώριμότητας, της ύπευθυνότητας, αλλά και της ισχύος που χαρακτηρίζουν το Συνδικαλιστικό Κίνημα τής Κύπρου.

ΤΡΙΤΟ: 'Ο Κώδικας άποτελεί την πρώτη μορφή ή τη πρώτη προσπάθεια ρύθμισης των εργατικών σχέσεων στη Κύπρο; Άσφαλός όχι. 'Ο Κώδικας διαδέχθηκε τη 'Βασική Συμφωνία», που ύπεγράφη το 1962 κι έλειτούργησε με άρκετά έπιτυχία μέχρι τώρα. Το περιεχόμενο τής 'Βασικής Συμφωνίας» στηρίχτηκε στην έμπειρία των εργατικών σχέσεων άπο τη ύδρευση τής ΠΕΟ και γενικά του Συνδικαλιστικού Κινήματος. Στη 'Βασική Συμφωνία» και κατοπινα στο Κώδικα άπεικονίσθη ο ύπεύθυνος και θετικός ρόλος που διεραμάτιζε και διαδραματίζε ή ΠΕΟ και το Συνδικαλιστικό Κίνημα στις εργατικές σχέσεις και στην οικονομική άνάπτυξη τής Κύπρου.

Η άντικατάσταση τής 'Βασικής Συμφωνίας» άπο το Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων είναι άποτέλεσμα τής 15χρονης έμπειρίας και της διαπίστωσης τής άνάγκης άντικατάστασης της με ένα τελειότερο σύστημα μεθόδων και διαδικασιών ρύθμισης των εργατικών σχέσεων. Ένα τέτοιο σύστημα άντιπροσωπεύει ο Κώδικας, ό όποιος χωρίς να σημαίνει πώς

είναι τέλειος, άντίθετα έχει άδυναμίες, είναι τελειότερος τής 'Βασικής Συμφωνίας».

Αυτό είναι το πρώτο σκέλος των λόγων που κατά τη γνώμη τής ΠΕΟ ύπέβαλαν την άνάγκη ύπογραφής του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων.

Το δεύτερο σοβαρό σκέλος είναι οι πολιτικές συνθήκες που διέχεται ή Κύπρος. Η ΠΕΟ θέτει ύπεράνω όλων τα πολιτικά συμφέροντα τής Κύπρου, χωρίς καθόλου να άπεικονίζει τα οικονομικά συμφέροντα τής εργατικής τάξης. Τα τελευταία έξαρτούνται άπο τη γενικότερη πολιτική κατάσταση και ως εκ τούτου ύποτάσσονται στα εδύρτερα πολιτικά συμφέροντα. Άλλα, δέ, τα πολιτικά συμφέροντα, κατά τη πεποίθηση τής ΠΕΟ, έχουν προτεραιότητα έναντι των στενά οικονομικών συμφερόντων τής εργατικής τάξης.

Στες συνθήκες που διέχεται ή Κύπρος, ή πατριωτική άντιιμπεριαλιστική ένότητα και το έσωτερικό μέτωπο είναι ύψιστης σημασίας στο δύσκολο πολιτικό μας άγώνα. Τα συμφέροντα αυτής τής ένότητας ύποβάλλουν την άνάγκη άποσπέρσης, κατά το δυνατό, εργατικής άναταραχής. Αυτό κάθε άλλο παρά σημαίνει έγκατάλειψη των εργατικών συμφερόντων. Υπογραμμίζουμε πώς, όσο έξαρτάται άπο μας, έπιδύναμε τη κ' α τ' ά τ' ό δ υ ν α τ' ό άποσπέρση εργατικής άναταραχής. Η ύλοποίηση αυτής τής έπιδίωξης έξαρτάται άσφαλός και άπο τη συμπεριφορά τής εργοδοτικής τάξης.

Η ΠΕΟ, συνεπής με τις άρχές και επιδίωξεις και προς το συμφέρο του πολιτικού μας άγώνα ύπέγραψε το Κώδικα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ποιά όφελήματα προκύπτουν για την εργατική τάξη τής Κύπρου άπο τον Κώδικα;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: 'Ο Κώδικας καθορίζει δικαιώματα και όχρηματικές διατάξεις τής εργατικής, αλλά και για την εργοδοτική τάξη. Και για νάμειν ο Κώδικας άμοιβαία άποδοκτός δεν μπορούσε να ήτο διαφορετικός.

Η άντικατάσταση τής 'Βασικής Συμφωνίας» άπο το Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων είναι άποτέλεσμα τής 15χρονης έμπειρίας και της διαπίστωσης τής άνάγκης άντικατάστασης της με ένα τελειότερο σύστημα μεθόδων και διαδικασιών ρύθμισης των εργατικών σχέσεων. Ένα τέτοιο σύστημα άντιπροσωπεύει ο Κώδικας, ό όποιος χωρίς να σημαίνει πώς

είναι τέλειος, άντίθετα έχει άδυναμίες, είναι τελειότερος τής 'Βασικής Συμφωνίας».

Αυτό είναι το πρώτο σκέλος των λόγων που κατά τη γνώμη τής ΠΕΟ ύπέβαλαν την άνάγκη ύπογραφής του Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων.

Το δεύτερο σοβαρό σκέλος είναι οι πολιτικές συνθήκες που διέχεται ή Κύπρος. Η ΠΕΟ θέτει ύπεράνω όλων τα πολιτικά συμφέροντα τής Κύπρου, χωρίς καθόλου να άπεικονίζει τα οικονομικά συμφέροντα τής εργατικής τάξης. Τα τελευταία έξαρτούνται άπο τη γενικότερη πολιτική κατάσταση και ως εκ τούτου ύποτάσσονται στα εδύρτερα πολιτικά συμφέροντα. Άλλα, δέ, τα πολιτικά συμφέροντα, κατά τη πεποίθηση τής ΠΕΟ, έχουν προτεραιότητα έναντι των στενά οικονομικών συμφερόντων τής εργατικής τάξης.

Στες συνθήκες που διέχεται ή Κύπρος, ή πατριωτική άντιιμπεριαλιστική ένότητα και το έσωτερικό μέτωπο είναι ύψιστης σημασίας στο δύσκολο πολιτικό μας άγώνα. Τα συμφέροντα αυτής τής ένότητας ύποβάλλουν την άνάγκη άποσπέρσης, κατά το δυνατό, εργατικής άναταραχής. Αυτό κάθε άλλο παρά σημαίνει έγκατάλειψη των εργατικών συμφερόντων. Υπογραμμίζουμε πώς, όσο έξαρτάται άπο μας, έπιδύναμε τη κ' α τ' ά τ' ό δ υ ν α τ' ό άποσπέρση εργατικής άναταραχής. Η ύλοποίηση αυτής τής έπιδίωξης έξαρτάται άσφαλός και άπο τη συμπεριφορά τής εργοδοτικής τάξης.

ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις. Προνοείται έπίσης ή ύποχρέωση των εργοδοτών για πιστή έφαρμογή των συλλογικών συμβάσεων. Το δικαίωμα τής άπεργίας για έπιλυση διαφορών και για άρνηση έφαρμογής συλλογικής σύμβασης άπο εργοδότες κατοχυρώνεται στο Κώδικα. Προνοείται έπίσης διαδικασία έπιλυσης διαφορών δικαιομάτων, όπως είναι ή έρμηνεία των συμβάσεων, προσωπικά παράπονα κλπ. Όσον άφορά τις ύποχρεώσεις κατοχυρούται ή ύποχρέωση των εργοδοτών να δίνει προειδοποίηση δύο μηνών στη Συντεχνία.

Αυτά είναι μερικά όφελήματα που προσφέρει ο Κώδικας στην εργατική τάξη.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Δεδομένου ότι σε άλλες καπιταλιστικές χώρες παρόμοιες προοπίσεις τακτικής ύφεσης και ρύθμισης των εργατικών διαφορών άπο το κρ' τος έξουν άποτύχει (π.χ. Άγγλία), πιστεύετε ότι δεν τάς τέτοιος θεομός μπορεί να άποδειχθή βίσιμος για τη Κύπρο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η ΠΕΟ πιστεύει πως ενεργεί όρθά όνογράφοντας το Κώδικα. Ένεργούμε διαλεκτικά, έχοντας σάν βάση τις συγκεκριμένες κυ-

● ΣΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ τι περιλαμβάνει ο Κώδικας

Συνοπτικές άπο εργάτες και οι θέσεις άλλων όργανώσεων πάνω στον Κώδικα

ριακές συνθήκες και τις άνάγκες του άγώνα μας. Έμεις δέν είμαστε άπαισιόδοτοι για τις προοπτικές έπιτυχίας του Κώδικα. Άλλωστε σε πολύ μεγάλο βαθμό, ο Κώδικας έπισημοποιεί και κωδικοποιεί τη πρακτική των εργατικών σχέσεων, όπως αυτή άνεπτόχως και διαμορφώθηκε άπο της ύδρευσης του Συνδικαλιστικού Κινήματος και ιδιαίτερα στη μετανεφερτηριακή περίοδο. Η 15χρονη, σχετικά έπιτυχία της έφαρμογής τής 'Βασικής Συμφωνίας», προνοείται: εδύναμεις προοπτικές για το Κώδικα.

Η ΠΕΟ θα έρασοθή ειλκυρ να για την έπιτυχία του Κώδικα. Η τελική έπιτυχία ή άποτυχία του, θα έξαρτηθή και άπο τις άλλες, ιδιαίτερα την εργοδοτική πλειερα.

Ιδιαίτερη σημασία δίνει ή ΠΕΟ στην έξάλειψη τής μεροχρώσεως και για την εργατική, αλλά και για την εργοδοτική τάξη. Και για νάμειν ο Κώδικας άμοιβαία άποδοκτός δεν μπορούσε να ήτο διαφορετικός.

Η άντικατάσταση τής 'Βασικής Συμφωνίας» άπο το Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων είναι άποτέλεσμα τής 15χρονης έμπειρίας και της διαπίστωσης τής άνάγκης άντικατάστασης της με ένα τελειότερο σύστημα μεθόδων και διαδικασιών ρύθμισης των εργατικών σχέσεων. Ένα τέτοιο σύστημα άντιπροσωπεύει ο Κώδικας, ό όποιος χωρίς να σημαίνει πώς

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΕΡΟΣ Α'

Σ' αυτή τη σειρά άρθρων, που είναι μία συνέχεια της πορείας των προηγούμενων δημοσιεύσεών μας, θα ασχοληθούμε με την ιστορία του εργατικού κινήματος και της σοσιαλιστικής σκέψης, αρχίζοντας από το 1864, όταν έγινε το συνέδριο στο Λονδίνο, του Διεθνούς Συνδέσμου Εργατών. Αυτό θεωρείται σαν το πρώτο από τα πέντε συνέδρια της Πρώτης Διεθνούς. Θα κοιτάζουμε την ιστορία του εργατικού κινήματος και του σοσιαλισμού μέσω των διαφόρων Διεθνών που ιδρύθηκαν από τότε, συμπεριλαμβανομένης και της Τετάρτης Διεθνούς, για να φτάσουμε σε μία ανάλυση, ωριαμένων σύγχρονων προβλημάτων του σοσιαλισμού.

Γενικός μας σκοπός σ' αυτή την σειρά άρθρων είναι η πληροφόρηση του αναγνωστικού μας κοινού και για να υποκινήσουμε συζήτηση. Επίσης θα θέλαμε να δούμε μία συζήτηση των δικών μας Κυπριακών προβλημάτων να γίνεται μέσα από τα ευρύτερα πλαίσια που θα καθορίσουν τα άρθρα και οι μελέτες μας. Αυτός είναι ο απώτερος μας σκοπός.

Ας κοιτάξουμε λοιπόν πρώτα τις ιστορικές συνθήκες κάτω από τις οποίες γεννήθηκε η Π.Α. Η. Π.Δ. ήταν κληρονόμος μίας παλαιότερης παράδοσης που είχε φουντώσει και αποτύχει μέσα στον ίδιο χρόνο — 1848. Τότε έγινε στο Παρίσι η πρώτη προλεταριακή εξέγερση στην ιστορία και σχεδόν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης, με την μία ή την άλλη μορφή, η εργατική τάξη διεκδικούσε τα δικαιώματά της. Γι' αυτό, η παράδοση του Πroudhon, των Χάρτιστων και του Όουεν υπήρχε πολύ έντονη ανάμεσα στους αντιπροσώπους του πρώτου συνεδρίου, της Π.Α. Επίσης, η απελευθέρωση της Ιταλίας σ' αυτή την περίοδο από τον Μουτσίνη και τον Γαριβάλδη δεν άφησε ανεπηρέαστους ορισμένους ηγέτες της διεθνούς Εργατικής τάξης, που έλαβαν μέρος στο συνέδριο αυτό. Εδώ βλέπουμε, ίσως για πρώτη φορά, το Εργατικό κίνημα να ταυτίζεται με εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες. Στο πρώτο συνέδριο της Π.Α. οι Αγγλοι και Γάλλοι συνδικαλιστές πέρασαν ψηφίσματα υπέρ της απελευθέρωσης και της ανεξαρτη-

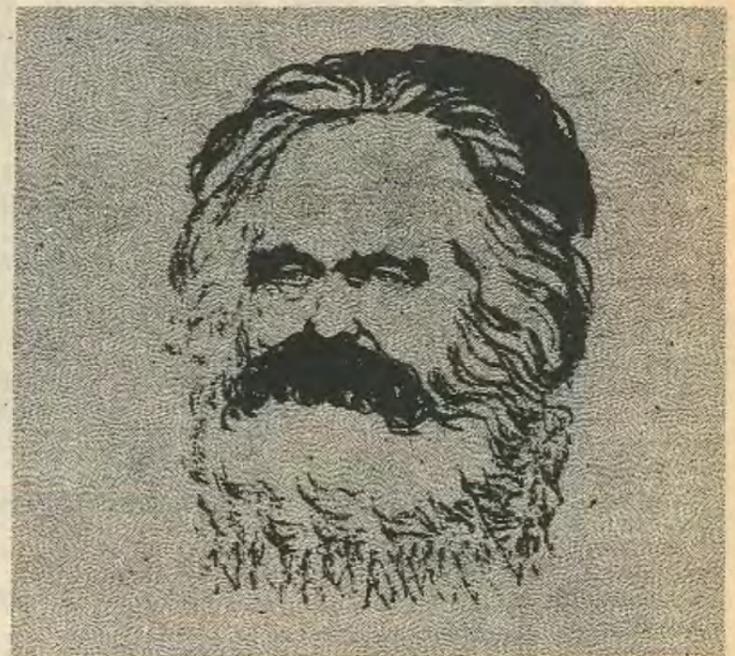
σίας της Πολωνίας (από τη Ρωσία).

Δέν έχουμε χρόνο, όμως, να δούμε οργανώσεις που δημιουργήθηκαν και έδρασαν μεταξύ 1848 και 1864 στο χώρο του Ευρωπαϊκού εργατικού κινήματος, σαν αποτέλεσμα των οικονομικών και πολιτικών αλλαγών της εποχής. Μόνο πρόχειρα θα τα καλύπτουμε σε μία τέτοια ιστορική αναδρομή. Μπορούμε όμως, και πρέπει, να δούμε την καταγωγή της Πρώτης Διεθνούς από τη συνδικαλιστική της πλευρά. Εδώ βλέπουμε πως η Π.Α. προέκυψε άμεσα από μία σειρά απεργιών που έγιναν από Άγγλους εργάτες οικοδομών και των οργανώσεών τους, μεταξύ 1859 και 1862. Οι ηγέτες αυτών των καθαρά Εργατικών Οργανώσεων ήταν από τα ιδρυτικά μέλη της Διεθνούς, μαζί με Γάλλους συνδικαλιστές, με τους οποίους είχαν έρθει σε επαφή προηγουμένα, για να δημιουργήσουν το κίνημα που ήταν τότε υπέρ της απελευθέρωσης της Πολωνίας. Δηλαδή — και αυτό έχει σημασία, για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες γεννήθηκε η Π.Α. — η Π.Α.

δηγήκε και γεννήθηκε μέσα από την αυθόρμητη δράση της Αγγλικής και Γαλλικής Εργατικής τάξης σ' αυτή την συγκεκριμένη ιστορική περίοδο. Βοηθήθηκε από δημοκράτες, ριζοσπάστες, διανοούμενους και άλλους ενδιαφερόμενους όπως τον Μάρξ, αλλά η βάση της βρίσκεται στην αυθόρμητη δράση της Αγγλο-Γαλλικής Εργατικής τάξης που έφαχνε τότε μόνη της να δημιουργήσει το διεθνές δημοκρατικό της κίνημα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΞ

Όταν ιδρύθηκε η πρώτη Διεθνής, πολλοί την αγνόησαν και άλλοι ούτε καν την πρόσεξαν. Οι

πυχθεί εφόσο κατάλαβε την ιστορική σημασία της.

**INTERNATIONAL
WORKING MEN'S ASSOCIATION,
CENTRAL COUNCIL, 18, GUY'S LANE, LONDON, W.**

Μπλανκιστές και οι Λασσαλικοί στη Γερμανία, δέν της έδωσαν σημασία. Ο Μπακούιν στην αρχή την αγνόησε αλλά μετά, με χαρακτηριστικό τρόπο, διείδυσε μέσα της με μυστική οργάνωση.

Ο ίδιος ο Έγκελς θύμωσε πως ο Μάρξ σπαταλούσε το χρόνο του με τη Διεθνή και δέν τελείωνε το «Κεφάλαιο». Ο Μάρξ όμως είχε συλλάβει αμέσως τη σημασία του τί είχε γίνει και αυτό φαίνεται από τον τρόπο που έδρασε στην Π.Α. Σύνταξε ο ίδιος το καταστατικό της και την εισηγητική ομιλία, έγινε μέλος του Γενικού Συμβουλίου και γενικά έπαιξε ένα πολύ δυναμικό ρόλο. Ωστόσο έδρασε από το παρασκήνιο (όπωςδήποτε στην αρχή), διότι, όπως έγραψε και μετά ο ίδιος, ένοιωσε αυτή την αυθόρμητη δύναμη της εργατικής τάξης. Ο Μάρξ δέν ίδρυσε την Π.Α. αλλά την βοήθησε να ανα-

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΑΣΕΙΣ

Ποιά τώρα ήταν τα διάφορα ρεύματα και ιδεολογίες που συναγωνίζονταν μέσα στην ίδια την Π.Α.;

Υπήρχαν, όπως αναφέρθηκε, οι Γάλλοι οπαδοί του Πroudhon. Αυτοί αντιδρούσαν στις απόψεις που υποστήριζαν την καλύτερη της ζωής των εργατών και αγροτών μέσω κοινοβουλευτικών μεταρρυθμίσεων. Ήθελαν να προσαρτηθούν τον τεχνίτη, και τον αγρότη από τον καπιταλισμό.

Ο Μπακούιν που θεωρείται από ορισμένους σαν διάδοχος του Proudhon ήταν ο αρχηγός του αναρχικού κινήματος που ο ίδιος ίδρυσε μετά το 1870. (Στην Π.Α. μπήκε αργά και διώχθηκε το 1872 στο πέμπτο και τελευταίο συνέδριο της Π.Α.). Οι τότε αναρχικοί υποστήριζαν τη ζωή του χωριού και παρουσίασαν μίαν αντιβιομηχανική απόρριψη

του μοντέρνου κόσμου.

Οι πλείστοι από τους Άγγλους και Γάλλους συνδικαλιστές στη Π.Α. διεκδικούσαν εργατικά δικαιώματα. Ανάμεσα στους Άγγλους υπήρχαν και πρώην Χαρτιστές επηρεασμένοι από τον Όουεν, που σκοπό είχαν την ενδυνάμωση των συνεχών και τη παραχώρηση δικαιώματος ψήφου στους εργάτες. Αυτή την ομάδα των Άγγλων και Γάλλων συνδικαλιστών πάλαιον να νικήσουν δύο πολύ διαφορετικά ρεύματα: Ο Γερμανικός σοσιαλισμός που αντιπροσωπεύταν από τον Μάρξ και ο θετικισμός που υποστηριζόταν από μία μικρή αλλά ισχυρή ομάδα Άγγλων διανοούμενων.

Γενάρχης του θετικισμού θεωρείται ο Γάλλος φιλόσοφος του 19ου αιώνα Αυγούστος Κομτέ.

Οι ΘΕΤΙΚΙΣΤΕΣ (ποσιτιβιστές) ήταν οι πρόγονοι του Φασιανισμού (που θα κοιτάξουμε σε επόμενη έκδοση μας.). Δέν θεωρούνται όμως σοσιαλιστές. Ο Κομτέ πίστευε πως η βιομηχανική ταξική κοινωνία αποτελούσε θρίαμβο της επιστήμης, που κινητήρια δύναμη είχε την εξέλιξη του ανθρώπινου πνεύματος. Σε σύγκριση ο Μάρξ θεωρούσε το δυναμικό στοιχείο στην εξέλιξη της κοινωνίας, την εξέλιξη των μέσων παραγωγής. Πίστευαν οι θετικιστές πως ο βιομηχανικός καπιταλιστής επιχειρηματίας κρατούσε το κλειδί της οικονομικής και κοινωνικής πρόοδου έδλεπαν τους εαυτούς τους σαν συμβιβαστές του κεφαλαίου και της εργατικής δύναμης. Την εργατική τάξη την βλέπαν σαν το καλύτερο όργανο για μία δημοκρατική, μη σοσιαλιστική επανάσταση που θα κατέστρεφε τη δύναμη της μοναρχίας, της αριστοκρατίας και της εκκλησίας στην Αγγλία και που θα δινε ανεξαρτησία στη Ίρλανδία και στις άποικίες.

Ο Μάρξ στην αρχή επηρέαζε μόνο ένα πολύ μικρό ποσοστό του Γενικού Συμβουλίου.

Ακολουθώντας όμως μία πολύ πλοκή τακτική κατάφερε να τραβήξει μία αρκετά μεγάλη ομάδα Άγγλων συνδικαλιστών μακριά από την επιρροή των θετικιστών, και προς τις δικές του θέσεις.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΚΛΕΙΣΑΜΕ...

ΜΕΤΑ από αρκετούς μήνες διάλειμμα, η σοσιαλιστική έκφραση επανέρχεται. Από τότε έγιναν αρκετά: Ήλθε ο Κλίφφορντ, δόθηκε χάρτης με διζωνική, οι συν-ομιλίες ναυάγησαν, ο μακροχρόνιος Ξανάρχισος και έτοιμάζεται να τελειώσει γιατί τις εκλογές κέρδισε ο Έτζιβίτ, που είναι άνθρωπος διαλλαχτικός.

Αλλά έχτος απ' όλες τούτες τις σημαντικές, ομολογουμένως εξέλιξεις συνέβησαν κι' αρκετά άλλα πράγματα που θα πρέπει να σημειωθούν: Πρώτα - πρώτα η εργατική τάξη κέρδισε ακόμα μία μεγάλη νίκη στον ταξικό αγώνα που διεξάγει κάτω από καθοδήγηση σοφή. Δέν έννοούμε τον κώδικα βιομηχανικών σχέσεων που απαγορεύει ουσιαστικά το δικαίωμα της απεργίας, γιατί τούτο είναι μέτρο παροδικό και εξ' άλλου αποτελεί θέμα άσημαντο. Έγνοούμε τη ανακήρυξη της Όμόνοιας σε πρωταθλήτρια...

Βέβαια η εθνικοφοροσύνη δέν πήγε πίσω γιατί το κύπελλο το κέρδισε ο Όλυμπιακός. Από την άλλη, ο Δημοκρατικός Συναγερμός έτοιμάζεται να ολοκληρώσει το ιδεολογικό του πιστεύω. Στο συνέδριό του που έγινε τούτο το μήνα αποφασίστηκε και η κοσμοθεωρία του κόμματος που είναι η κοσμοθεωρία του «ελεύθερου και

ειρηνικού ανθρώπου...». "Έτσι ο Συναγερμός έχει καταφέρει κάποιο ιδεολογικό ξεκαθάρισμα. «Δέν υπάρχουν», όμως, «στεγανά σύνορα στην τοποθέτηση» (του ελεύθερου ατόμου) «όπως συμβαίνει στην περίπτωση του κομμουνιστή όπου η κοσμοθεωρία του άπλοποιείται άσφυκτικά μέσα στα κυκλωτικά πλαίσια του Μαρξισμού».

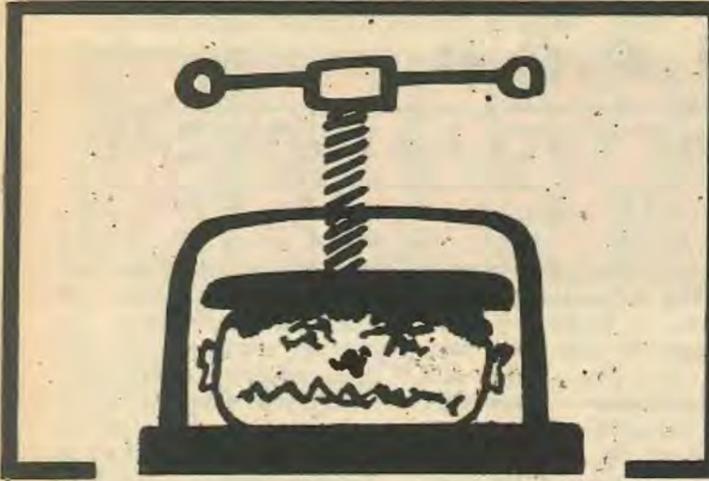
Έτσι ο Συναγερμός δέν πρόκειται να κυκλωθεί από το Μαρξισμό. Άλλα ούτε και να άπλοποιήσει πολύπλοκα πράγματα όπως είναι το φαινόμενο της κεφαλαιοκρατίας, του πραξικοπήματος της, ΕΟΚΑ Β κ.τ.λ.

Το ΠΑΔΗΚ διάγραψε κ' εκείνο τους πολιτικούς του προσανατολισμούς πριν λίγες μέρες στο Χίλτον διά του στόματος του κ. Τ. Παπαδόπουλου.

Με λίγα λόγια έγιναν πολλά από τότε που βγήκε η τελευταία σοσιαλιστική έκφραση. Δέν μπορεί κανείς να τα θυμηθεί όλα: Σχεδόν που Εέχασα τις έρευνες της ΚΥΠ και της άστυνομίας στα γραφεία της ΕΔΕΚ και (ΕΔΕΝ στο Παλαιχώρι). Όταν τούς ρώτησαν γιατί, είπαν ότι είχαν συνταγματικό δικαίωμα να τ'ο πράξουν. Τί σου είναι τέλος πάντων αυτή η κάθαρση!

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

— ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1ο ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Ν. Δ. ΛΟΪΖΟΥ

- ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ
- ΛΑΪΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ
- ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η Δ.Ν.Δ.Α. θεωρεί την μαθητική νεολαία, σαν αναπόσπαστο κομμάτι του Κυπριακού λαού που ζει καθημερινά τα προβλήματα του. Έπομένως πιστεύει πως και η μαθητική νεολαία επιβάλλεται να πάρει μέρος στον αγώνα του λαού για λύση των προβλημάτων του που μετά το πραξικόπημα και την εισβολή πήραν τραγικές διαστάσεις. Γαδ να μπορεί όμως μια νεολαία να διαδραματίζει σωστό ρόλο πρέπει να είναι πολιτικοποιημένη και αγωνιστική. Η ΔΝΔΥ για ουσιαστική πολιτικοποιημένη των μαθητών έθεσε τες πιο κάτω προϋποθέσεις:

1. Έλεύθερη διακίνηση των ιδεών μέσα στα γυμνάσια για να λειτουργήσει σωστά η Μ.Ε. και να δημιουργήσει ελεύθερες και ολοκληρωμένες προσωπικότητες.

2. Τα βιβλία και η ύλη να πάντων να εξυπηρετούν τα συμφέροντα του σκοταδισμού και της αντίδρασης, να μπουν στην υπηρεσία της προόδου στη δημιουργία σκεπτομένων ανθρώπων.

3. Έλεύθερη εκλογή μαθημάτων για τα Δύκεια.

4. Εισαγωγή νέων μαθημάτων όπως φιλοσοφία, οικονομία, κοινωνιολογία δηλαδή όλα τα μαθήματα που θα βοηθήσουν τον μαθητή να αποκτήσει ακριβή και αντικειμενική εικόνα της πραγματικότητας που τον περιβάλλει.

5. Δωρεάν παιδεία σε όλα τα επίπεδα.

6. Καθιέρωση της Δημοτικής γλώσσας και του μονοτονικού συστήματος.

7. Κατάργηση του βαθμοκρατικού συστήματος αξιολόγησης των μαθητών το οποίο αποτελεί στίγμα και αναχρονιστικό στοιχείο γα την Κυπριακή Παιδεία.

8. Ζητάμε την ουσιαστική αφαίρεση του μαθητικού συνδικαλισμού ώστε να μπορεί η μάθα των μαθητών να εκφράζεται μέσα απ' τους γνήσια εκλεγμένους αντιπροσώπους της για να λύνει τα ειδικά και γενικά προβλήματά της.

Η Κύπρος αποτελούσε πάν-

τοτε βασικό στόχο για τον ιμπεριαλισμό λόγω της γεωγραφικής της θέσης κυρίως. Έχοντας υπό άπύλυτον έλεγχο την Κύπρο ο ιμπεριαλισμός μπορεί να παίξει τον ρόλο του χωροφύλακα για τα οικονομικά συμφέροντα των πολυεθνικών εταιρειών στην περιοχή. Μπορεί με τις δώδε βάσεις να ελέγχει στρατιωτικά την περιοχή.

Μέσα σ αυτές τις δύσκολες συνθήκες και τις πολύ τραγωδία διαμορφωμένες μετά το πραξικόπημα και την εισβολή πρέπει ο Κυπριακός λαός να γίνει τροχα πέδη στην εκπλήρωση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων. Διαφορετικά η ολοκληρωτική καταστροφή θα είναι αναπόφευκτη.

Η αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων σε τελευταία ανάλυση είναι ζήτημα επιδίωξης. Η Παλαιστινιακή επανάσταση είναι κλασσικό παράδειγμα. Ατ ο Παλαιστινιακός λαός δεν αντιμετώπιζαν δυναμικά ίσως σήμερα να μην υπήρχε ούτε ένας Πα-

λαιστίνιος.

Έπομένως ο Κυπριακός λαός πρέπει να αναπτύξει αγωνιστική δραστηριότητα σ' όλα τα επίπεδα. Η μαθητική νεολαία σαν αναπόσπαστο και αδιαίρετο κομμάτι του λαού η οποία ζει καθημερινά σ' έντονο βαθμό όλες τις διαστάσεις του προβλήματος μας δεν μπορεί παρά να συμμετάσχει με το δικό της τρόπο στον αγώνα.

Όμως η μαθητική νεολαία για να μπορέσει να παίξει τον σωστό ρόλο πρέπει να είναι πολιτικοποιημένη, συνειδητοποιημένη ώστε να μπορεί να είναι σε θέση να δημιουργεί προϋποθέσεις σωστού αγώνα.

Όμως το σχολικό σύστημα σαν στενά δεμένο με την κοινωνικοπολιτική και οικονομική δομή μιας χώρας επηρεάζεται και εξαρτάται σημαντικά απ' αυτή και αντανακλά σε εξωσχολικούς κοινωνικούς και οικονομικούς θεσμούς ή αξίες. Επί πλέον το σχολείο υποδοχθεί

στη συντήρηση της υφιστάμενης κατάστασης στη κοινωνικοποίηση των μαθητών σε μια αμόσφαιρα ύπακοης, φόβου, προσαρμογής και στη διαπαιδαγώγηση ανελεύθερων ανθρώπων χωρίς δημοκρατικά φρονήματα, συνείδηση και συναίσθηση πολιτικής αποτελεσματικότητας.

Τέλος η Δ.Ν.Δ.Α. κάλεσε όλα της τα μέλη, τους υποστηρικτές της και την μαθητική νεολαία να αγωνιστούν συνεδητά για άλλες στην Παιδεία για Πολιτικοποίηση των μαθητών και γι ουσιαστική συμμετοχή τους στον αγώνα του λαού για εθνική και κοινωνική δικαιοσύνη.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:
ΤΟ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ
Δ.Ν.Δ. ΛΟΪΖΟΥ

ΙΣΠΑΝΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ 2α ΣΕΛΙΔΑ

που στράφηκε μαζικά προς το πιο αγωνιστικό πρόγραμμα του Σοσιαλιστικού Έργατικού Κόμματος. Μέ τη σειρά του το Σοσιαλιστικό Έργατικό Κόμμα τα τελευταία χρόνια φαίνεται να υποκύπτει σιγά σιγά στον εκδοισμό της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και να θάζει νερό στο κρασί του. Έτσι από το αρχικό του πρόγραμμα ριζικών σοσιαλιστικών μεταρρυθμίσεων σαν την μόνη ρεαλιστική πορεία για μόνιμη απάλλαξη από τον φασισμό έχει σήμερα φτάσει επικίνδυνα κοντά σε μια πολιτική διαταξικής συνεργασίας. Κι αυτό ακριβώς σήμερα που η άσπικ ήτση, δρασμένη και πανικόβλητη προσηθεί να επιδιώσει μέσα από τις σημερινές επαναστατικές φουρτούνες μέχρι να μπορέσει να ξαναχτυπήσει την εργατική τάξη.

Η επιδίωξη μιας δεξιάς κυβέρνησης δεν μπορεί να είναι μακρόχρονη. Η μόνη ελπίδα της άρχουσας τάξης είναι η εγκατάλειψη της επαναστατικής γραμμής από τα εργατικά κόμματα και η ανάληψη κυβερνητικών ευθυνών από αυτά για να σπώσουν το βάρος της αντιμετώπισης εργατικών αίτημάτων. Στρέφοντας έτσι την ηγεσία ενάντια στην εργατική τάξη θα δημιουργή-

σουν τις κατάλληλες συνθήκες απογοήτευσης που θα δώσουν στην άρχουσα τάξη περισσότερες πιθανότητες επικράτησης στην επερχόμενη σύγκρουση.

Όμως κι αυτή η στρατηγική δεν έχει παρά μικρές δυνατότητες επιτυχίας. Η ίδια η παράδοση της Ισπανικής εργατικής τάξης και η τεράστια αγωνιστική πείρα της είναι άπιδανο να επιτρέψουν μια τέτρια πορεία. Η περίοδος της αντιπολιτευτικής δουλειάς των εργατικών κομμάτων που ακολουθεί αναγκαστικά θα πάρει την μορφή προετοιμασίας για τη σύγκρουση. Μόνο άπιδευστα κακοί υπολογισμοί από την εργατική ηγεσία είναι δυνατό να ανατρέψουν το ευνόϊκό για την επανάσταση ισοζύγιο. Η Ισπανική εργατική τάξη προχωρεί συνεδητά και αγωνιστικά προς την άνατροπή του χρεωκοπημένου Ισπανικού καπιταλισμού. Μαζί της οι αγρότες και τα μεσοία στρώματα που νιώθουν ακόμα στο σπθος τους το βάρος του φρακισμού. Ολόκληρη η Εύρωπη έχει σήμερα στραμμένο το βλέμμα στην Ισπανία. Γιατί οι εξελίξεις σ' αυτή τη χώρα ίσως αποτελέσουν για άλλη μια φορά το επίκεντρο της σύγκρουσης δυο εποχών: της γερασμένης καπιταλιστικής κοινωνίας και του σοσιαλισμού.

ΘΕΜΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ 3η ΣΕΛΙΔΑ

Μέσα σ' αυτές τες συμπληγάδες είναι που το Τουρκικό εργατικό κίνημα ήταν υποχρεωμένο να χαράξει μια πορεία πλεύσης και να συμβάλει στην δημιουργία καλύτερων προοπτικών για την άναπτυξη του.

Οι δυνατότητες όμως να κλιμακώσει τον αγώνα του για να εκμεταλλευτεί στο έπακρο τες διαφορές που διασπάζουν την άρχουσα τάξη περιορίζονταν από αντικειμενικές και υποκειμενικές αδυναμίες. Η οργανωμένη και υπεύθυνη δουλειά για το ανέθασμα της πολιτικής συνείδησης του προλεταριάτου δεν ήταν μια εύκολη δουλειά μέσα σε μια υπανάπτυκτη χώρα η άρχουσα τάξη της οποίας αντίθεση τον αντικαμμουνισμό σε κυρίαρχη ιδεολογία για να κρατά τα εργαζόμενα στρώματα καθηλωμένα και άνικανα να αντιδράσουν αποτελεσματικά στην συγγή εκμετάλλευση του μόχτου τους.

Κάτω απ' αυτές τες συνθήκες ήταν φυσικό η Τουρκική υπαίθρος να παραμείνει ένα παρθένο για την αντίδραση έδαφος και ο Τουρκός αγρότης μόνιμα εκτεθειμένος στα κηρύγματα του σωδνισμού και της μισαλλοδοξίας των εκμεταλλευτών του.

Παρ' όλ' αυτά όμως μέσα στα άσπικα κέντρα τα πράγματα άρχισαν εδω και μια δεκαετία να παίρνουν ελο και επιδ άνησχητικές διαστάσεις για το Τουρκικό κατεστημένο. Ο ρυθμός άφύπνησης του προλεταριάτου άρχισαν ν' άνησυχούν πιο σοβαρά την Τουρκική κεφαλαιοκρατία παρ' όλα τα μέσα καταπίεσης που διαθέτει και χρησιμοποιεί για να πλήξει το εργατικό κίνημα.

Το μέτρο της δυνατότητας που έχει το άριστο κίνημα να άγκυλιώσει τες εργαζόμενες μάζες και να τες μολιάσει στο πνεύμα της επαναστατικής του θεωρίας δεν καθορίζεται από τα καταπιεστικά μέτρα που παίρνει η αντίδραση για να έρποδίσει μια τέτοια εξέλιξη. Είναι συνέπεια της μόνιμης οικονομικής και κοινωνικής κρίσεως μέσα στην άποια ύψους την τουρκία η χρεωκοπημένη ήδη πολιτική της άρχουσας τάξης της.

Έτσι και στην περίπτωση άκόμα που ο Έτζιεβιτ καταφέρει να πάρη τη ψήφο της μπιστοσύνης της Τουρκικής Έθνοσυνέλευσης θα συναντά άξέπεραστα εμπόδια σε κάθε προσπάθεια που θα καταβάλη για να υλοποιήσει και τα πιο άκίνδυνα άκόμα από τα μεταρρυθμιστικά μέτρα που υποσχέθηκε στες μάζες των ψηφοφόρων του.

Έκει που έχουν φτάσει τα

πράγματα στην Τουρκία μόνο με συγγή καταπίεση μπορεί να κρατά η άρχουσα τάξη κάτω από τον έλεγχό της τους Τούρκους εργαζόμενους.

Η αυταπάτη Έτζιεβιτ δεν θ' άργήσει να καταρρεύσει και το Τουρκικό Έργατικό κίνημα θα χαράξει την πορεία του με βάση αυτό το δεδομένο.

Η ποιοτική δέβαία άλλαγή της σημερινής αντικειμενικής πραγματικότητας δεν μπορεί να θεωρηθεί σαν μια άδριανη εξέλιξη.

Όστόσο όμως οι δυνάμεις που θα παλαίψουν για τη την άλλαγή θα όγκουν έποσθήποτε έπισχυμένες. Η κатарρευση του μύθου Έτζιεβιτ θα σημάει την άνοδο της υποστήριξης προς τα εργατικά κόμματα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στην πιο πάνω άνάλυση το θέμα περιορίστηκε καθαρά σε διαπιστώσεις πολιτικές εκτιμήσεις και συμπεράσματα που άφορούν καθαρά τες μελλοντικές προοπτικές μέσα στην ίδια την Τουρκία. Οι πιθανές επιπτώσεις όλων αυτών των εξελίξεων πάνω στο Κυπριακό πρόβλημα θα άποτελέσει θέμα έποσμενης μας έκδοσης.

Α. ΣΦΗΚΑΣ

Επιτυχής έκστρατεια της Σ. Ν. ΕΔΕΝ

ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΖΩΝΙΚΗ

ΦΡΑΓΜΟΣ ΣΤΑ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΑΝΤΙΚΑΤΟΧΙΚΟ ΑΝΤΙΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΜΕ ΛΑΪΚΕΣ συγκεντρώσεις στην Ακρόπολη, στο Παλαιχώρι και στους Έργατες συνεχίστηκε με επιτυχία η έκστρατεια της Σ. Ν. ΕΔΕΝ ενάντια στην διζωνική όμοσπονδία. Σε όλες τις λαϊκές συγκεντρώσεις αναπτύχθηκε ζωντανός διάλογος μεταξύ του κοινού και των όμιλητών, που έδειξε ξεκάθαρα την αντίθεση του λαού μας σε λύσεις που τείνουν να χωρίσουν το νησί στο δυό και τον λαό μας σε Έλληνες και Τούρκους.

ΟΙ ΑΝΤΙΔΙΖΩΝΙΚΕΣ εκδηλώσεις της Σ. Ν. ΕΔΕΝ έδειξαν ακόμα πιο ξεκάθαρα την ριζική διαφωνία των λαϊκών στρωμάτων, προς τις τελευταίες προτάσεις της Κυβέρνησης στις ένδοκυπριακές συνομιλίες όπως και στις προσπάθειες του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού να μετατρέψει το Κυπριακό πρόβλημα, σε πρόβλημα μεταξύ Ελλάδας - Τουρκίας και να το λύσει μέσα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ.

Συγκεκριμένα οι κύριοι όμιλητές των συγκεντρώσεων, ο Γ.Γ. της οργάνωσης συν. Μάριος Τεμβριώτης και ο Β. Γ.Γ. συν. Θέμος Δημητρίου, τόνισαν ότι μια διζωνική λύση με οποιοδήποτε μανδύα κι αν εμφανιστεί θα έχει καταστροφικές συνέπειες στον αγώνα να τον εργαζόμενο λαό για Λευτεριά και Σοσιαλισμό γιατί:

α) Διαχωρίζει τον λαό με βάση όχι τα ταξικά συμφέροντα αλλά την φυλετική και θρησκευτική προέλευση.

β) Αντικειμενικά αποκλείει την επιστροφή όλων των προσφύγων (Ελλήνων και Τούρκων) στα σπίτια τους και στις περιουσίες τους.

γ) Διευκολύνει τους ιμπεριαλιστές να μετατρέψουν την Κύπρο σε στρατιωτική επιθετική βάση ενάντια στους αγωνιζόμενους λαούς της περιοχής, εκμεταλλευόμενοι τις προτριβές μεταξύ των

δυό κοινοτήτων που θα προκρίπουν συνεχώς.

δ) Διευκολύνει την συνέχιση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και της μεταποικιακής κατοχής γιατί διχοτομεί την οικονομία του νησιού.

Οι ένδοκυπριακές συνομιλίες μετατρέπονται με το πέρασμα του χρόνου σε στοιχείο παραπλάνησης του λαού και σε θήμα συνεχών υποχωρήσεων παρά σε θήμα αγώνα και ξεσκεπάσματος του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και το Τούρκικου επεκτατισμού. Αποδείχτηκε πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η συνέχιση της συζήτησης με τον πράκτορα του Τούρκικου επεκτατισμού, αποδυναμώνει τον αγώνα μας γιατί μεταθέτει το βασικό πρόβλημα από πρόβλημα κατοχής - απελευθέρωσης σε πρόβλημα διαφορών μεταξύ των δυό κοινοτήτων. Η δογματική τοποθέτηση για αναζήτηση ειρηνικής λύσης μέσα στα πλαίσια των συνομιλιών χωρίς την ανάλυση των συνθηκών που συνθέτουν το όλο πρόβλημα είναι στην ουσία αντιδραστική τοποθέτηση. Το Κυπριακό πρόβλημα είναι πρόβλημα ειρήνης αλλά και αγώνα, αγώνα γιατί δεν υπάρχει ειρήνη με τον ιμπεριαλισμό, και ειρήνης γιατί επιδιώκουμε τον Σοσιαλισμό μέσα στα πλαίσια του ανειρηνευτού αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την οικονομική ολιγαρχία. Όσοι δεν μπορούν να δουν αυτή την πραγματικότητα, στηρίζουν τις ελπίδες τους σε από μνησθής θεούς και τέτοιοι δεν υπάρχουν.

Οι όμιλητές αναλύοντας τις θέσεις της οργάνωσης τόνισαν τέλος ότι για να μπει στις σωστές βάσεις ο μακροχρόνιος αγώνας του Κυπριακού λαού πρέπει τα προοδευτικά κόμματα και οργανώσεις και οι Κύπριοι εργαζόμενοι να αγωνιστούν:

- α) Για την εθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων του νησιού.
- β) Για μάξιμουμ και μίνιμουμ εισόδημα.
- γ) Για δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο.
- και δ) Για την δημιουργία ενός κοινού, με τους τορκοκύπριους εργαζόμενους και αγωνιστές, αντιιμπεριαλιστικού - αντικατοχικού μετώπου, που θα αγωνιστεί για την απελευθέρωση των κατεχομένων εδαφών και το δικαίωμα όλων των ξένων στρατευμάτων από την Κύπρο.

Μόνο με την εφαρμογή αυτού του προγράμματος θα δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για μια Κύπρο Λευτερη, ένωμένη, πραγματικά ανεξάρτητη και θ' ανοίξουμε το δρόμο προς τον σοσιαλισμό.

Η Ε.Ο.Κ. ΟΡΓΑΝΟ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ

ΓΙΝΕΤΑΙ στην Κύπρο μια προσπάθεια εκ μέρους της άρχουσας τάξης να ωραιοποιηθεί ένας ιμπεριαλιστικός μηχανισμός, η Ευρωπαϊκή Κοινή Αγορά. Η εξαρτημένη οικονομική ολιγαρχία της Κύπρου, ανίκανη να αναπτύξει την κυπριακή οικονομία και ζητώντας την εξασφάλιση της θέσης της μέσα σε ένα ισχυρότερο σύμπλεγμα, οδηγεί την Κύπρο στην υποτέλεια στα ευρωπαϊκά μονοπώλια.

Η ΕΟΚ δημιουργήθηκε μέσα από τον ανταγωνισμό του ευρωπαϊκού με το αμερικανικό κεφάλαιο. Η εργατική τάξη της Κύπρου δεν έχει τίποτα να κερδίσει από τη σύνδεση του νησιού με την Ε.Ο.Κ. Απλούστατα θα ενταθεί η νεοαποικιακή μεταποικιακή εκμετάλλευση και εξάρτηση της Κύπρου από τα ευρωπαϊκά μονοπώλια.

Η Ε.Ο.Κ. αποτελεί ένα μηχανισμό για την παραπάνω εκμετάλλευση των χωρών του Τρίτου Κόσμου με τον καθορισμό των τιμών των αγροτικών προϊόντων και των πρώτων υλών. Ο μηχανισμός αυτός δεν πρέπει να ενισχύεται αλλά να χτυπηθεί μέσα στα πλαίσια του αντιιμπεριαλιστικού και αντικαπιταλιστικού αγώνα.

Ο Κυπριακός λαός έχει σήμερα μπροστά του τη διε-

ξαγωγή ενός αντιιμπεριαλιστικού αγώνα. Η επιδίωξη σύνδεσης με την ΕΟΚ δένει την Κύπρο στενότερα στο άρμα του ιμπεριαλισμού. Δένει την οικονομία της Κύπρου στο άρμα της ιμπεριαλιστικής εκμετάλλευσης. Διατηρεί οικονομικές δομές και δεσμεύσεις που δεν συνάδουν με τη φύση του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα.

Η Κύπρος χρειάζεται χρειάζεται προοδευτικές οικονομικές δομές για να μπορέσει να φέρει σε πέρας τον απελευθερωτικό αγώνα. Η Ε.Ο.Κ. θα ενισχύσει τις καπιταλιστικές δομές και το σύστημα της εκμετάλλευσης, δια δηλαδή εκείνα που η εργατική τάξη της Κύπρου πολεμά.

Είναι γνωστή, από την άλλη η θέση της ΕΟΚ πάνω στο Κυπριακό, και οι προσπάθειες της να υιοθετηθούν τα τελεσμένα της τουρκικής κατοχής. Είναι άδυσχετα το δέσμευ της Κύπρου με την Ε.Ο.Κ. για ένα λαό που αγωνίζεται ενάντια στον δυτικό ιμπεριαλισμό. Ο λαός της Κύπρου δεν έχει τίποτα κοινό με το ιμπεριαλιστικό κατασκευάσμα που λέγεται Ε.Ο.Κ. όπως δεν έχει τίποτα κοινό με την οικονομική ολιγαρχία που μας οδηγεί δλοένα και περισσότερο στα χέρια των εκμεταλλευτικών ευρωπαϊκών μονοπωλίων.

ΤΑΡΑΧΕΣ ΣΤΟ ΣΟΒΕΤΟ

ΔΕΚΑΔΕΣ νεκροί και τραυματίες, εκατοντάδες ουλήψεις ήταν ο απολογισμός των εκδηλώσεων των μαύρων εργατών και φοιτητών του Σουέτο στην πρώτη επέτειο της περσικής εξέγερσης που στοίχισε εκατοντάδες νεκρούς. Συγκεκριμένα η αστυνομία των ρατσιστών πυροβόλησε εναντίον διαδηλωτών μπροστά σε αστυνομικό σταθμό μέσα στο ίδιο το Τζοχάνεσμπουργκ όπως επίσης και μέσα στο Σουέτο, τον μεγάλο καταυλισμό - πολίχνη των μαύρων.

Η κινητοποίηση της αστυνομίας πήρε τρομαχτικές διαστάσεις. Τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής των Φοιτητών συλήφθηκαν εβδομάδες πριν και θεωρακισμένα άρματα και ένοπλοι αστυνομικοί περιπολούσαν στο Σουέτο που είχαν σχεδόν αποκλείσει ελέγχοντας αυστηρά την είσοδο και έξοδο των εργατών. Παρ' όλα αυτά στάθηκαν ανίκανοι να αποτρέψουν οργάνως διαδηλώσεις και κατέφυγαν στην ύμη μαζική βία.

Το πιο σημαντικό χαρακτηριστικό των φετεινών ταραχών είναι το γεγονός ότι ήταν μια οργανωμένη προσπάθεια διαμαρτυρίας των εργατών του Σουέτο ενάντια στην καταπίεση των λευκών. Η αυθόρμητη εξέγερση του παρασμένου ήρону έχει αφήσει ανεξίτηλη την έμπειρία της και δίνει τη θέση της σε δλοένα και πιο οργανωμένες μορφές πάλης.

Η απελπιστική κατάσταση της ρατσιστικής άρχουσας τάξης γίνεται δλοένα και πιο κατανοητή από τους ιμπεριαλιστικούς κύκλους. Έτσι βλέπουμε σήμερα μια προσπάθεια επιβολής μιας κάποιας φιλελευθεροποίησης στη Ν. Αφρική. Μια τέτοια πορεία όμως δεν πρόκειται να λύσει τα προβλήματα των ρατσιστών. Κάθε ψευτοελευθερία θα δίνει και νέα ώθηση στο ήθικό των μαύρων αγωνιστών. Η επανάσταση στη Ν. Αφρική είναι πολύ κοντά.

Δεν πρέπει ωστόσο να περιμένουμε μια πετυχημένη εξέγερση αυτή τη στιγμή. Το πιθανό είναι μια νέα θερμή περίοδος που θα οδηγήσει σε νέα άνοδο της αυτοπεποίθησής του κινήματος και πτώση του ήθικου των ρατσιστών. Αυτή τη στιγμή μπαίνουν γοργά οι βάσεις των οργανωτικών δομών της επανάστασης.

αγοραζετε τη σοσιαλιστική εκφραση

σοσιαλιστική εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
 Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
 Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
 Τιμή φύλλου 50 μιλς.
 Οι επίταγες στο λογαριασμό 1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.
 Η Σοσιαλιστική "Εκφραση" θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.